

Talmud Yerushalmi

MAKKOT

Tradotto da Luciano Tagliacozzo

תלמוד ירושלמי מכות

א:א'

משנה: כיצד העדים נעשים זוממין מעידים אנו באיש פלוני שהוא בן גרושה או בן חלוצה אין אומרים ייעשה זה בן גרושה או בן חלוצה תחתיו אלא לוקה ארבעים. מעידים אנו באיש פלוני שהוא חייב גלות. אין אומרים יגלה זה תחתיו אלא לוקה ארבעים. מעידין אנו באיש פלוני שגירש את אשתו ולא נתן לה כתובתה וקלא בין היום ובין למחר סופו ליתן לה כתובתה. אלא אומדים כמה אדם רוצה ליתן בכתובתה של זו שאם נתאלמנה או נתגרשה ואם מתה יירשנה בעלה. **הלכה:** כיצד העדים נעשין זוממין כול'. אמר רבי יוסי בן חנינה. הפל הנה בכלל לא-תענה ברענה עד שקר. יצא ונעשיתם לו כאשר נמם לעשות לאחיו. את שאף יכול לקיים בו ונעשיתם לו כאשר נמם וגו' את מקיים בו (לא-תענה) [ונעשיתם לו כאשר נמם לעשות]. ואת שאין את יכול לקיים בו ונעשיתם לו כאשר נמם לעשות לאחיו (אין) את מקיים בו לא-תענה ברענה. דבר אחר. ונעשיתם לו. לא לזרעו. רבי יהושע בן לוי אמר. ונעשיתם לו. שני דברים מסורין לבית דין את תופש אהד מהן. יצא דבר שהוא מסור לשמים. פתוב ולא-תחלל זרעו בעמיו. אין לי אלא זרע שהוא מתחלל.

Talmud Yerushalmi MAKKOT

1 a

Halachah 1,1: Mishnah: Come vengono trattati i falsi testimoni? Se dicono: noi testimoniamo contro il tale che è figlio di una dona divorziata, oppure di una donna che ha compiuto lo scalzamento, non si può dire che tale testimone venga dichiarato per pena, figlio di una divorziata o di una donna che ha fatto lo scalzamento, ma riceve le quaranta frustate. Se testimoniano: egli è punibile con l'esilio, non si dice: "Vada in esilio al suo posto", ma egli riceve le quaranta frustate. Se dice: noi testimoniamo contro il tale che ha divorziato e non ha versato alla moglie la KETUBBAH, non oggi ma al massimo entro domani il testimone falso deve versare a lei il valore della KETUBBAH., ma se il testimone falso dice: come un uomo che avrebbe voluto dare la KETUBBAH, ma se è rimasta vedova o è stata divorziata, ma se è morta prima il marito eredita questa somma. Se il testimone dice "noi testimoniamo contro il tale che egli è debitore verso il suo compagno di mille zuz, con la condizione di versarli entro 30 giorni, Egli sostiene invece da qui q dieci anni, si stima quanto darebbe questo compratore da pagarsi entro trenta giorni, per pagarlo a lui (come risarcimento) entro dieci anni.

Ghemarà: Dice Rabbi Yossè Ben Haninà tutto va secondo la regola generale; "non fare verso il tuo prossimo falsa testimonianza" /Ex. 2,13) e la regola scritta in Deut. 19,19 "gli farete quello che lui aveva progettato di fare a suo fratello", da ciò deriva che voi potrete rivalervi e fare a lui, testimone falso, se non potrete rivalervi gli procurerete una punizione come quella che avrebbe fatto a suo fratello (cioè le 40 frustate). Altra opinione: farete a lui e non ai suoi figli. Rabbi Yehoshua Ben Levi dice sulla Mishnah "e farete a lui": due cose sono sottoposte al BETH DIN; una la assolverai, ne esce che la cosa in cui è colpevole verso il Cielo, è scritto: (Lev. 21, 15) "Non disonorerà la discendenza del Suo popolo". Si impara solo che la stirpe ne viene disonorata.

1 b

היא עצמה מניין. ודין הוא. מה אם הִזְרַע שְׁלֵא עֵבֶר עֲבִירָה הָרִי הוּא מִתְחַלֵּל. היא שְׁעֵבְרָה עֲבִירָה אֵינוֹ דִּין שֶׁתְּחַלֵּל. הוא עֲצֻמוֹ יוֹכִיחַ. שְׁעֵבֶר עֲבִירָה וְאֵינוֹ מִתְחַלֵּל. לא. אם אָמַרְתָּה בְּאִישׁ שְׁאֵינוֹ מִתְחַלֵּל בְּכָל מְקוֹם תֹּאמַר בְּאִשָּׁה שֶׁהִיא מִתְחַלֵּלָת בְּכָל־מְקוֹם. הוֹאִיל וְהִיא מִתְחַלֵּלָת בְּכָל־מְקוֹם דִּין הוּא שֶׁתְּחַלֵּל. וְאִם נִפְשָׁה לֹא מֵר. לא יְחוּל וְלֹא־יִחַלֵּל. אִף מִי שֶׁהִיא כֹּשֶׁר וְנִתְחַלֵּל. בַּר פְּדִיָּה אָמַר. הַמְחַלֵּל לֹא נִתְחַלֵּל הַיָּדוּשׁ זֶה מִתְחַלֵּל. עֲדִים שְׁנֹדְדִמּוֹ. רַבִּי יוֹחָנָן אָמַר. שְׁקַר שְׁקַר. עֲדִים שְׁנֹדְדִמּוֹ וְחִזְרוּ וְנִשְׁתַּקְרוּ. רַבִּי יוֹחָנָן אָמַר. שְׁקַר שְׁקַר. רַבִּי לְעֶזֶר אָמַר. רְשָׁע רְשָׁע. נֶאֱמַר רְשָׁע בְּמַחֲוִיבֵי מִיתוֹת וְנֶאֱמַר רְשָׁע בְּמַחֲוִיבֵי מַכּוֹת. מִה רְשָׁע שְׁנֶאֱמַר בְּמַחֲוִיבֵי מִיתוֹת אֵין מְמוֹן אֶצְל מִיתָה. אִף רְשָׁע שְׁנֶאֱמַר בְּמַחֲוִיבֵי מַכּוֹת אֵין מְמוֹן אֶצְל מַכּוֹת. בַּר פְּדִיָּה אָמַר. הוּא יָנוּס לֹא זוֹמְמִיו. וְאֵין מְשַׁלְּמִין כְּלִי־הַכְּתוּבָה אֶבֶל מְשַׁלְּמִין הֵן טוֹבַת הַנְּיִית כְּתוּבָה. פִּיצַד. אוֹמְרִים פְּמָה אָדָם רוֹצֵה לִיתֵן בְּכַתּוּבָתָה שְׁלֹזוֹ שְׁמָא תְּמוֹת בְּחַיֵי בַעֲלָה וְיִירֶשְׁנָה בַעֲלָה אוֹ שְׁמָא יְמוֹת בַּעֲלָה בְּחַיֵי וְיִרֶשׁ הָלָה אֶת כְּתוּבָתָה. לְפִיכָךְ הוּא מְשַׁלֵּם. א'ב'

משנה: מעידים אנו באיש פלוני שהוא חייב לחברו אלה וזו על מנת ליתנם מִכֵּן וְעַד שְׁלֵשִׁים יוֹם וְהוּא אוֹמֵר מִכֵּן וְעַד עֶשְׂרִי שָׁנִים אוֹמֵד כְּמָה אָדָם רוֹצֵה לִיתֵן וְיִהְיֶה אֵלָּה זֹז בְּיָדוֹ בֵּין לִיתְנָה מִכֵּן וְעַד שְׁלֵשִׁים יוֹם בֵּין לִיתְנָם מִכֵּן וְעַד עֶשְׂרִי שָׁנִים: מעידין אנו באיש פלוני שהוא חייב לחברו מאתים וזו ונמצאו זוממין לוקין ומשלמין שלא השם המביאו לידי מכות מביאו לידי משלומין דברי רבי מאיר. וחקמים אומרים כל המשלם אינו לוקה: מעידין אנו באיש פלוני שהוא חייב מלקות ארבעים ונמצאו זוממין לוקים שמונים משום לא תענה ברעך עד שקר ומשום ונעשיתם לו כפאשר זמם לעשות לאחיו דברי רבי מאיר. וחקמים אומרים אינן לוקין אלא ארבעים. משלשים בממון ואין משלשים במכות. כיצד העידוהו שהוא חייב לחברו מאתים וזו ונמצאו זוממין משלשין ביניהם. העידוהו שהוא חייב מלקות ארבעים ונמצאו זוממין כל אחד ואחד לוקה ארבעים: **הלכה:** מעידין אנו באיש פלוני כולי. מעידין אנו באיש פלוני כולי. מעידין אנו כולי. משלשין בממון כולי. רבי בא בר ממל רב עמרם רב מתנה בשם רב. המלנה את חברו על מנת שלא לתובעו השביעית משמטתו.

1 b

Che sia profanata solo la discendenza, da dove lo traiamo? Il giudizio è che se la discendenza che non ha trasgredito, in conseguenza di ciò è profanata la discendenza che trasgredisca, ma non c'è un giudizio che dica che venga profanato egli stesso. Dunque colui che compie una trasgressione, rende profanata ma non profana sé stesso, SE voi dite ciò riguardo ad un uomo, che non è profanato in ogni luogo, lo si dica di una donna la quale è profanata in ogni luogo, poiché ella viene profanata in ogni luogo. Il giudizio dice che ella viene profanata. Ma il giudizio dei Maestri è che anche l'uomo venga profanato, anche lui è profanato. E se la parola NAFSHECHA (la tua persona) vuol dire nel verso, vuol dire non profanare ma non essere profanato. I testimoni che spergiurano: Rabbi Yochanan dice "Falso...Falso" (come è citato in Ex. 20,16 e in Deut. 19, 18) indica testimoni che testimoniarono il falso e poi cambiarono idea. Sull'espressione: "Falso Falso" ha detto Rabbi Yochanan (viene punito ugualmente con la fustigazione. Rabbi Eleazar ha detto: "Falso...Falso": è detto a riguardo a un malvagio che merita la pena di morte e un malvagio che merita le frustate. Un malvagio che merita la condanna a morte non può espiare con una pena monetaria. Al contrario un malvagio che merita le frustate indica che può espiare con una pena monetaria. Al posto delle frustate. Bar Pedaiyah dice: uno che uccide un uomo senza intenzione, deve essere esiliato (in una delle città di rifugio). Egli sarà esiliato, ma chi giura il falso contro di lui non sarà esiliato.

Ugualmente essi non pagano l'intera KETUBBAH ad una donna, ma pagano il valore del godimento della KETUBBAH. In che senso? Quanto un uomo ha messo nella KETUBBAH, quando ella muore durante la vita di suo marito, erediterà suo marito tale somma, oppure se muore suo marito durante la vita di lei, erediterà lei la KETUBBAH secondo il valore di quanto egli avrà pagato.

Halachah 1,2 :Mishnah: Se i testimoni dico: noi testimoniamo contro il tale che egli è debitore verso il suo compagno duecento ZUZ. Se fu provato che ciò era falso, ricevono la fustigazione e devono pagare, perché non è la parola della Torah che comanda la fustigazione, quella che comanda il pagamento. Queste sono le parole di Rabbi Meir, ma i Maestri dicono: chi deve pagare non venga fustigato. Se i testimoni dicono: noi testimoniamo contro il tale quaranta battiture e furono trovati falsi., ne ricevono ottanta; quaranta per aver prevaricato la Mizvah "non testimoniare il falso contro il tuo prossimo, e quaranta per la Mizvah "farete a lui quello che ha premeditato contro suo fratello" (Deut. 19,19). Parole di Rabbi Meir. Ma i Maestri dicono: essi ricevono solo quaranta frustate. Si divide la multa non si dividono le frustate. In che senso? Se hanno testimoniato contro di lui che deve al compagno duecento ZUZ, e furono trovati falsi, dividono fra loro; ma se testimoniarono che meritava quaranta frustate, riceve ciascuno quaranta frustate.

Ghemarà: Rav Ba, Rav Mamel: Rav Matenah in nome di Ormah, chi presta al suo compagno, non prestito con l'intenzione di non restituirlo subito, l'anno settimo lo rimette.

2 a

וְהָא תַנְיָנָן הַשּׁוֹחֵט אֶת הַפֶּרֶה וְחִילְקָהּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְנִמְר רַבִּי לְעֶזְרָא. רַבִּי יְהוּדָה הִיא. וְרַאוי הוּא לְתוֹבְעוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה. כִּי דָמַר רַבִּי בָּא בְּשֵׁם רַבִּי זְעִירָא. מִכִּינּוֹן שְׂאִינּוֹ רְאוי לְתוֹבְעוֹ כְּמִי שְׂאִינּוֹ רְאוי לְהֶאֱמִינוֹ. וְכִינּוֹן שְׂאִינּוֹ רְאוי לְהֶאֱמִינוֹ כְּמִי שְׂאִינּוֹ רְאוי לִיתֵן לוֹ מְעוֹת. וְכַאֲן הוֹאִיל וְהוּא רְאוי לִיתֵן לוֹ מְעוֹת וְלֹא נָתַן נְעֻשִׁית הָרֵאשׁוֹנָה מְלֻנָּה. רַבִּי יוֹסִי בִּירְבִּי בּוֹן בְּשֵׁם רַב. הַמְלֻנָּה אֶת חֲבִירוֹ עַל מְנַת שְׁלֹא תִשְׁמִיטִינוּ שְׁמִיטָה אֵין הַשְּׁבִיעִית מִשְׁמֻטָּתוֹ. וְהָא תַנְיָנָן. בֵּין נוֹתֵנָן מִיכָן וְעַד שְׁלֹשִׁים יוֹם בֵּין נוֹתֵנָן מִיכָן וְעַד עֶשְׂרֵי שָׁנִים: וְיֵשׁ עֶשְׂרֵי שָׁנִים בְּלֹא שְׁמִיטָה. רַבִּי הוֹנָא אָמַר. אֵיתְּפֻלְגוֹן רַב נַחֲמָן וְרַב שְׁשֵׁת. סָד אָמַר. בְּמֻלְנָה עַל הַמְשָׁכּוֹן. וְחֲרַנָּה אָמַר. בְּכּוֹתֵב לוֹ פְּרוֹזְבוֹל. תַּנְיָ. שְׁלֹשִׁים יוֹם לֹא אֵיתִי. מְהוֹ שְׁלֹשִׁים [יוֹם] לֹא אֵיתִי. שְׁמוּאֵל אָמַר. הַמְלֻנָּה אֶת חֲבִירוֹ סְתָם אֵינוֹ רִשְׁאֵי לְתוֹבְעוֹ עַד שְׁלֹשִׁים יוֹם. עֶאֱל רַבִּי יְהוּדָה וְנִמְר טַעְמָא. קַרְבָּה שְׁנַת־הַשְּׁבִיעִי שְׁנַת הַשְּׁמִיטָה. לֹא הִיא שְׁנַת־הַשְּׁבִיעִי הִיא שְׁנַת הַשְּׁמִיטָה. וַיִּמָּה תִלְמוּד לִזְמַר קַרְבָּה שְׁנַת־הַשְּׁבִיעִי שְׁנַת הַשְּׁמִיטָה.

2 a

Una BARAITA parla di uno che scanna una Mucca nel Capodanno di un anno sabbatico, e divide nel capodanno fra i due giorno di festa. Insegna Rabbi Eleazar che ci si comporta secondo l'insegnamento di Rabbi Yudah. Ma è opportuno richiedere il pagamento di Rosh HaShanah? Come dice Rabbi Bo in nome di Rabbi Zerà, se, come abbiamo stabilito: “ se sia opportuno credergli, quindi se sia opportuno pagarlo? Se non lo si è dato, viene considerato questo debito come un prestito. Rabbi Yossè figlio di Rabbi Nun dice in nome di Rav: chi prestata al suo compagno, a condizione ce l'anno sabbatico non lo rimetta come abbiamo stabilito: !” a condizione che lo restituisca dopo dieci anni invece d trenta giorni” Non ci sono dieci anni consecutivi senza un anno sabbatico, Rabbi Hunà dice che Rav Nachman Rav Sheshet hanno discusso fra loro: uno di loro diceva: se è prestato a pegno, un altro diceva se è stato stabilito un PROZBUL¹ .

Viene insegnato in una BARAITA da dove si trae che non avviene entro trenta giorni. Shemuel dice; se il prestito avviene per pegno è ovvio che non lo ripaghi fino a trenta giorni. Ciò significa per Rabbi Yehudah: “l'anno settimo è quello in cui si approssima la remissione come è ovvio”.

Non è l'anno settimo l'anno in cui si approssima la remissione?

---

¹ Prosbul: è previsto da Rabbi Hillel una riforma dell'anno sabbatico, in cui si può rimettere il debito al Tribunale per evitare che venga estinto dall'anno sabbatico. (v. M. SHEVIIT 10, 3)

2 b

שלא תאמר. כל־שלישים יום אין רשאי לתובעו. לאחר ל' יום כהשמיט כספים הוא לא יגבנו. לפום כן צרף מימר קרבה שנת־השביעית משמטתו. אשכח תני רבי ישמעאל. קרבה שנת־השביעית שנת השמיטה. לא היא שנת־השביעית היא שנת השמיטה. ומה תלמוד לומר קרבה שנת־השביעית שנת השמיטה. שלא תאמר. כל־שש שנים כרמו לפניו שדהו לפניו ולאחר שש שנים כהשמיט כספים הוא לא יגבנו. לפום כן צרף מימר קרבה שנת־השביעית שנת השמיטה.
א:ג'

משנה: אין העדים נעשים זוממים עד שיזומו את עצמן. כיצד אמרו מעידין אנו באיש פלוני שֶהָרַג אֶת הַנֶּפֶשׁ אָמְרוּ לֵהֲוֵן הַיָּאֵף אֶתְּם מְעִידִים שֶהָרַי הַנֶּהָרַג הִנֵּה אוֹ הַהוֹרַג הִנֵּה עֲמָנו אֹתוֹ הַיּוֹם בְּמָקוֹם פְּלוֹנִי אִין אִילוֹ זוֹמְמִין. אֲבָל אָמְרוּ לֵהֲוֵן הַיָּאֵף אֶתְּם מְעִידִין שֶהָרַי אֶתְּם הַיּוֹם בְּמָקוֹם פְּלוֹנִי הָרַי אִילוֹ זוֹמְמִין וְנִהְרְגִין עַל פִּיהֶן: בָּאוּ אַחֲרֵיהֶן וְהִזְמִימוּם בָּאוּ אַחֲרֵיהֶן וְהִזְמִימוּם אֶפִּילוּ מֵאֵה פוֹלָם יִהְרְגוּ. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, אִיסְטִיסִית הִיא זֹ אִינָה נִהְרְגַת אֲלָא כַת הַרְאִשׁוֹנָה בְּלִבְד: **הלכה:** אין העדים נעשין זוממין כול'. רבי בא בר ממל. והוא שנהרג. אבל אם לא נהרג לא. הדא היא דתנינן. אינה נהרגת אלא כת הראשונה בלבד: רבי בון בר חייה בעא קומי רבי זעירא

2 b

La risposta è che non dici di restituire il prestito entro 30 giorni; dopo il trentesimo giorno non è considerato rubato, (poiché è stato prestato 30 giorni prima di Rosh HaShanah dell'anno sabbatico PM), poiché allora è necessario dire "il settimo anno è anno di remissione". Non dice così Rabbi Bo bar Mamel Rav Amram, Rav Matenah in nome di Rav: se uno dà il prestito entro 30 giorni dall'anno sabbatico, l'anno sabbatico non lo rimette? Secondo l'insegnamento di Rabbi Yshmael in una BARAITA, "l'anno sabbatico, è anno di remissione. Non è il settimo anno l'anno di remissione? Solo se dici che la sua vigna sia valida per i sei anni, il suo campo sia valido dopo sei anni, il debito viene rimesso e non viene preso? Perciò è necessario dire: dopo sei anni il debito va rimesso, non preso. Perciò è detto "Il settimo anno sia anno di remissione, come è ovvio".

Halachah 1,3 : Mishnah: I falsi testimoni vengono dichiarati falsi soltanto quando la prova del contrario si riferisce alla loro persona. In che senso? Se dicono: noi testimoniamo contro quel tale che ha ucciso una persona?" e altri dicono: "come potete testimoniare se tale ucciso o uccisore era con noi tale giorno in tale luogo" non vengono considerati falsi testimoni. Ma se dissero: "come potete testimoniare, mentre voi eravate con noi tale giorno in tale luogo, essi vengono dichiarati falsi testimoni e condannati a morte sulla loro deposizione. Se vengono altri testimoni, e li dimostrano falsi, vengono ancora altri testimoni, e si dimostrano falsi; anche se sono cento, vengono tutti uccisi. Rabbi Yehudah dice: è una banda di ribelli, viene condannata solo la prima coppia di testimoni.

Ghemarà: Rabbi Ba Bar Mamal dice: e anch'egli dice: solo se è stato ucciso. Ma se non è stato ucciso, di questo parla la Mishnah, viene uccisa solo la prima coppia di testimoni.

Rabbi Bun Bar Chyà domanda davanti a Rabbi Zerà

3 a

היו עומדין ומעידין עליו שְהָרַג אֶת הַנֶּפֶשׁ בְּלוֹד. בָּאוּ אַחֵרִים וְאָמְרוּ לֵהֵן. הַיֵּאֵד אַתָּם מְעִידִין שְהָרַי אַתָּם הַיֵּיתֶם עִמָּנוּ בְחַמְשָׁה בְּחוֹדֵשׁ בְּקִיסָרִי. וּבָאוּ אַחֵרִים וְאָמְרוּ לֵהֵן. הַיֵּאֵד אַתָּם מְעִידִין שְהָרַי אַתָּם הַיֵּיתֶם עִמָּנוּ בְּעֶשְׂרֵה בְּחוֹדֵשׁ בְּצִיפּוֹרִי. הַהוֹרֵג אֵינּוּ נִהְרָג שְׂמָא עֲדִים זִוּמִין הֵן. וְהַעֲדִים אֵינּוּ נִהְרָגִין שְׂמָא אַמַּת אָמְרוּ.
א'ד'

משנה: אין העדים זוממים נהרגין עד שייגמר הדין ושהרי הצדוקין אומרים עד שיינהרג שונאמר נפש תחת נפש. אמרו להן חכמים והלא כבר נאמר וְעִשִׂיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאַחֵיו וְהָרִי אַחֵיו קִיָּם. אם פן למה נאמר נפש תחת נפש. יכול משקבלו עדותן וינהרגו תלמוד לומר נפש תחת נפש היא אינן נהרגין עד שייגמר הדין: **הלכה:** אין העדים הזוממין. אמר רבי זעירא. הדין אקמה. עד זומם אינו נפסל בבית דין אלא מעצמו הוא נפסל. פתר לה בהתרייה. ומני כן. אמר רבי יוסי. במה דברים אמורים. בשמי כיתי עידיות ובשמי התריות. אבל בעדות אחת ובהתרייה אחת כל־עדות שבתולה מקצתה בטלה כולה. מהו כל־עדות שבתולה מקצתה בטלה כולה. היו עומדין ומעידין עליו בעשרה בניסן שגנב את השור באחד בניסן וטבח ומכר בחמשה בניסן והזמו באחד עשר בניסן. כל־עדות שהעידו מבי בניסן עד חמשה בניסן למפרע הרי אילו פסולין. אמר רבי בא בר ממל. תיפתר במעידין עליו בכרף אחד ולית שמע מינה כלום. ומני כן. היו הן הראשונים והן האחרונים. והזמו בראשונה אין בכך כלום. בשנייה הרי היא לו עדות אחת. בשלישית הרי היא לו

3 a

“se c'erano due testimoni davanti al tribunale che testimoniavano su di lui che aveva ucciso una persona a Lod; vennero altri testimoni e dissero a loro, dunque voi eravate con noi nel giorno quinto del mese in Cesarea”. Poi venne un'altra coppia di testimoni e dissero alla coppia di testimoni precedente “voi avete testimoniato contro i primi testimoni, ma voi eravate con noi al 10 del mese in Sefforide. L'omicida presunto non può essere ucciso perché i primi testimoni sono falsi, e i testimoni non possono essere uccisi perché magari avevano detto la verità.

Halachah 1,4 : Mishnah: I testimoni falsi vengono giustiziati solo dopo che il giudizio sia eseguito, dunque i Sadducei dicono: finché l'accusato fu ucciso, come è scritto: “Vita per vita” Ma dicono loro i Hakhamim: il testo dice>: “Farete a lui quello che aveva macchinato contro il proprio fratello” Suo fratello deve essere ancora in vita. Se è così perché fu detto “vita per vita”? (Deut. 19,19). Si potrebbe credere che dal momento in cui fu accettata la testimonianza, vengono uccisi, perciò si dice “Vita per vita”. Ma essi non vengono uccisi che dopo pronunciata la sentenza.

Ghemarà: Dice Rabbi Zerà: così implica che un falso testimone viene squalificato non dal >BET DIN ma si squalifica da solo. Ciò si spiega successivamente. I Maestri della Mishnah dicono così. Dice Rabbi Yossè in queste parole: due testimoni hanno due ammonizioni, un testimone ha solo una ammonizione. Ogni testimonianza parzialmente nulla è totalmente nulla. Ultima Ghemarah: perché ogni testimonianza parzialmente nulla è totalmente nulla? Come se testimoniassero i due testimoni contro una persona il 10 di Nissan questi avesse rubato un toro il primo di Nissan, e lo avrebbe macellato e venduto il 10 di Nissan. Se viene considerata falsa il giorno 15 di Nissan. Ogni testimonianza che avessero fatto fino al 15 di Nissan è retroattivamente falsa. Dice Rabbi Bo Bar Mamel, se ne conclude se hanno prestato testimonianza in un gruppo di testimoni, non puoi considerare alcuna cosa valida. Come si dice: Sono i primi e sono gli ultimi.(in quanto la prima coppia di testimoni testimonia contro tutte le tre, vengono considerati falsi dapprima due testimoni, non se ne può dedurre nulla. In secondo tempo se c'è una testimonianza, in terzo, vi sono (due testimoni)

3 b

כשתי עדויות. והיכי. אמ במעדין עליו בכרף אחד לית שמע מינה פלוג. לא אתינא אלא על ידי עדויות סגין. אמר רבי זעירא. הדיא אמרה. עד זומם אינו נפסל בבית דין אלא מעצמו הוא נפסל. א"ה'

משנה: על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת אם מתקימת העדות בשנים למה פרט הכתוב בשלשה אלא להקיש שלשה לשנים. מה שלשה מזימין את השנים אף השנים יזמו השלשה. ומניין אפילו מאה תלמוד לומר עדים. רבי שמעון אומר מה שנים אינו נהרגין עד שיהו שניהן זוממין אף שלשה אינו נהרגין עד שיהו שלשתן זוממין. ומניין אפילו מאה תלמוד לומר עדים. רבי עקיבה אומר לא בא השלישי אלא להחמיר עליו ולעשות דינו פיוצא באילו. אם פן ענש הכתוב לניטפל לעוברי עבירה פעוברי עבירה על אחת כמה וכמה ושלם שכר לניטפל לעושה מצוה כעושה מצוה: מה שנים נמצא אחד מהן קרוב או פסול עדותן בטילה אף שלשה נמצא אחד מהן קרוב או פסול עדותן בטילה. ומניין אפילו מאה תלמוד לומר עדים. אמר רבי יוסי כמה דברים אמורים בדיני נפשות אבל בדיני ממונות תתקיים העדות בשאר. רבי אומר אחד דיני ממונות ואחד דיני נפשות בזמן שהיתרו בהן. אבל בזמן שלא התרו בהן מה יעשו שני אחין שראו באחד שהרג את הנפש: **הלכה:** אמר רבי יוסי כמה דברים אמורים כול'. נאמר דיני ממונות ואל נאמר דיני נפשות. שאילו נאמר דיני ממונות ואל נאמר דיני נפשות הייתי אומר. דיני ממונות הקלים שלשה מזממין את השנים ושנים אין מזממין את השלשה. מניין אפילו מאה. תלמוד לומר עדים. או אילו נאמר דיני נפשות ואל נאמר דיני ממונות הייתי אומר. דיני נפשות התמורין שנים מזממין את השלשה שלשה אינו מזממין את השנים. מניין אפילו הן מאה. תלמוד לומר עדים. א"ו'

משנה: היו שנים רואין אותו מחלון זה ושנים רואין אותו מחלון זה ואחד מתרה בו באמצע בזמן שמקצתן רואין אילו את אילו הרי אילו עדות אחת. ואם לאו הרי אילו שתי עדויות. לפיכך אם נמצאת אחת מהן זוממת הוא נהן נהרגין והשנייה פטורה. **הלכה:** היו שנים רואין אותו כול'.

3 b

Due testimonianze, è quindi così detto. Di due testimonianze c'è una contestazione, se riguardano lo stesso fatto, la testimonianza è nulla. Cosa significa "se è parzialmente squalificata la testimonianza è del tutto nulla"? SE due testimoni testimoniano in tribunale in una occasione non puoi dedurne nulla. Si decide solo testimonianze multiple. Dice Rabbi Zerà così si definisce " la testimonianza falsa, non viene annullata dal tribunale, si rende nulla da sé stessa".

Halachah 1,5 : Mishnah: Sulle deposizioni di due o tre testimoni, viene giustiziato che deve morire; se la testimonianza è confermata da due, perché la Torah dice tre? Solo per opporre i tre ai due. Come tre possono convincere la falsità di due, così due possono convincere la falsità di tre. Da dove deriviamo che possono convincere la falsità di anche cento testimoni? Perché è scritto "testimoni" Rabbi insegna: ciò fu detto sia in casi che prevedeva. Rabbi Shimon insegna: come due testimoni non vengono condannati a morte se non sono entrambi convinti della falsità, così anche tre non sono condannati a morte, se non sono tutti e tre convinti del falso. Da dove deduciamo che possono essere anche cento? Perché è scritto "testimoni". Rabbi Akivah insegna: il terzo viene chiamato solo perché si sia rigorosi verso di lui, e che la sentenza contro di lui sia uguale a quella contro di loro. La Torah punisce chi si associa ai peccatori come i peccatori stessi. Maggiormente retribuirà il premio a coloro che si associano agli esecutori dei precetti, come agli esecutori stessi dei precetti. Come di due testimoni, se uno è trovato consanguineo o inetto, la loro testimonianza è invalida, così anche di tre se uno è trovato consanguineo o inetto, la loro testimonianza è invalida. Da dove deduciamo "anche cento" dal testo che dice ripetutamente "testimoni". Dice Rabbi Yossè quanto ha valore tale sentenza? Nelle procedure per delitti che prevedono la pena capitale. Ma in caso di giudizi pecuniari, la testimonianza viene convalidata dagli altri. Rabbi insegna: ciò fu detto sia per processi che comportassero la pena capitale, sia per processi pecuniari. In quale caso? Nel caso in cui avessero ammonito insieme il delinquente; non nel caso in cui non avessero ammonito insieme. Cosa dovrebbero fare due fratelli che insieme videro contemporaneamente un tale uccidere un uomo?

Ghemarà: È detto "per i processi pecuniari ma non nei processi che comportano la pena capitale" vuol dire che i processi pecuniari sono più leggeri. Se due hanno testimoniato occorre un terzo per dichiararli falsi testimoni. Ma dove si trae che anche cento dichiarano falsi dei testimoni ? Perché è detto "testimoni"? O forse è detto per i giudizi che comportano pena capitale e non per i processi pecuniari? Perché persino se è detto riguardo ai processi che comportano la pena capitale, che tre testimoni dichiarano falsi la coppia di testimoni, a due testimoni non dichiarano falsi due testimoni. Da dove si trae che anche cento testimoni posso dichiarare falsi due testimoni? Perché è detto "testimoni".

Halachah 1,6 : Mishnah : Due vedono (il delitto) da una finestra e due da un'altra finestra e uno che ammonisce sta nel mezzo, se gli uni possono vedere gli altri costituiscono una sola testimonianza, altrimenti costituiscono due testimonianze. Se una coppia di testimoni viene dichiarato falsa, sia il delinquente che essi sono giustiziati, mentre l'altro paio di testimoni sono assolti.

4 a

אמר רבי ירמיה. תמי הוה תנינן הכא. היו שנים רואין אותו מחלון זה ושנים רואין אותו מחלון זה ואחד מתרה בו באמצע. בזמן שמקצתן רואין אילו את אילו הרי אילו עדות אחת ואם לאו הרי אילו שתי עדיות. הא אם היו שלשה שלשה לא בדא. אמר רבי יוסי. תנינן שלשה שלשה לא בדא. תנינן הכא מה דלא תנינן בכל סנהדרין. הוא והו נהרגין והשנייה פטורה.
א"ז

משנה: רבי יוסי בי רבי יהודה אומר לעולם אינו נהרג עד שיהיו שני עדיו מתרין בו שנאמר על פי שנים עדים. דבר אחר על פי שנים עדים שלא תהא סנהדרין שומעת מפי התורגמן: **הלכה:** רבי יוסי בי רבי יהודה אומר כולי. תני רבי הושעיה. הפסוק הנה אמור בשתי כיתי עדים. כייקום עד חמס באיש. עד זומם שהוא עונה באיש. לענות בו. לא בעידותו. עדים זוממין מהו שיהו צריכין לקבל התרייה. רבי יצחק בר טבליי בשם רבי לעזר. עדים זוממין אינן צריכין לקבל התרייה. אמר רבי אבהו. לא חיזונו לון. אמר רבי יעקב בר דסי. ואית נכולין סגין מאן אילין סמין חבריהון נפקין מיקטלה ולא אמרין כלום. מי שנגמר דינו כולי. פתב פלנכסיו לשני בני אדם כאחת היו העדים כשירין לנה ופסולין לנה. רבי הילא אמר. אתפלגון רבי יוחנן ורבי שמעון בן לקיש. חד אמר. מאחר שהן פסולין לנה ופסולין לנה. ותרנה אמר. כשירין לנה ופסולין לנה. רבי מנא לא מפרש.

4 a

Ghemarà: Dice Rabbi Yirmiah: vedi in che modo i Maestri della Mishnah tramandano. Vi sono due che vedono da una finestra e due che lo vedono da un'altra finestra. E uno che ammonisce sua in mezzo. Nel momento in cui possono vedersi l'un l'altro sono una sola testimonianza, altrimenti sono tre (testimonianze). Dice Rabbi Yossè: dice "tre" per spiegare che il terzo che li ammonisce è in piedi in mezzo e vede due testimoni da un lato e due dall'altro. Tuttavia stabiliamo che se sono tre da ogni lato non si applica questa regola. Stabiliamo ciò non è stabilito in nessuno Dei SANHEDRIN: sia lui che loro sono giustiziati. Ma non il secondo gruppo.

Halachah 1,7: Mishnah: Rabbi Yossè foglio di Rabbi Yehudah dice: non viene giustiziato nessuno salvo che sull'ammonimento di due testimoni, come è detto (Deut. 17) "per bocca di due testimoni". Altra interpretazione di "per bocca di due testimoni" un SANHEDRIN non può interrogare attraverso un interprete.

Ghemarà: Insegna Rabbi Hoshià in una BARAITA, tale verso parla di due gruppi di testimoni mendaci, riguardo ad un uomo su cui hanno dichiarato il falso (Deut. 19,18 sgg.). "Se contro un uomo dovesse levarsi un falso testimone per deporre qualcosa di infondato", e questo non sia nella sua testimonianza. Riguardo ai testimoni mendaci, da dove si trae che è necessario accogliere la loro ammonizione? Rabbi Abahu dice di non avere timore di questo. Rabbi Yaakov Bar Dassay dice che c'è gente molto astuta che vedono il loro compagno essere portato alla morte non dicono nulla. In un documento sono scritte cose su due persone, e la testimonianza è vera per uno di loro, e mendace per l'altro, Rabbi Hilà dice, ma Rabbi Yochanan e Rabbi Shimon Ben Lakish discutono con opinioni divergenti: uno di loro dice: che le testimonianze rendono invalido il documento sia per l'uno che per l'altro, e l'altro dice la testimonianza è valida risulta che è valida per uno e invalida per l'altro. Rabbi Manà non spiega (riguardo alla disputa fra Rabbi Yochanan e Rabbi Shimon Ben Lakish) chi sostenga una cosa chi l'altra.

4 b

רבי אבון מפרש. רבי יוחנן אמר. מאחר שהן פסולין לזה פסולין לזה. רבי שמעון בן לקיש אמר. כשירין לזה ופסולין לזה. אמר רבי לעזר. מתניתא מסייעה לרבי יוחנן. מה השנים נמצא אהד מהן קרוב או פסול עדותן בטילה אף השלשה נמצא אהד מהן קרוב או פסול עדותן בטילה. מניין אפילו מאה תלמוד לומר עדים. רבי יעקב בר אהא אמר. אתפלגון רבי חנינה חברון דרבנין ורבנין. חד אמר. יאות אמר רבי לעזר. וחרנה אמר. לא אמר רבי לעזר יאות. מאן דאמר. יאות אמר רבי לעזר. נעשית כעידות אחת וכהתרייה אחת. וכל עדות שבטלה מקצתה בטלה כולה. מאן דאמר. לא אמר רבי לעזר יאות. נעשית כשתי כיתי עדים כשירין לזה ופסולין לזה.

א'ח'

משנה: מי שנגמר דינו וברח ובא לפני אותו בית דין אין סותרין את דינו. כל מקום שיעמדו שנים ויאמרו מעידין אנו באיש פלוני שנגמר דינו בבית דינו של פלוני ופלוני עידיו הרי זה ייהרג. סנהדרין נוהגת בארץ ובחוצה לארץ. סנהדרין שהורגת אהד בשבוע נקראת חבלנית. רבי לעזר בן עזריה אומר אהד לשבעים שנה. רבי טרפון ורבי יעקב אהד אילוי היינו בסנהדרין לא נהרג בה אדם מעולם. רבן שמעון בן גמליאל אומר אף הן מרבין שופכי דמים בישראל: **הלכה:** סנהדרין נוהגת בארץ כולי. סנהדרין נוהגת בארץ ובחוצה לארץ. דכתיב והיו אלה לכם לחוקת משפט לדחמיכם בכל מושבותיכם: ומה תלמוד לומר שופטים ושטרם תסור להם בכל שער. בערי ארץ ישראל. אלא שבוערי ארץ ישראל מושביה דיינים בכל עיר ועיר ובחוצה לארץ מושביהן אותן פלכים פלכים. מני רבי דוסתאי בירבי ינאי אומר. מצנה לכל שבט שיהא דן את שבטו. דכתיב שפטים ושטרם תסור להם בכל שער ישיר יי אלהיה נתן להם לשבטיה. מני רבן שמעון בן גמליאל. מחוייבי מיתות שבחו מן הארץ לחוצה לארץ ממיתין אותן מיד. ברחו מחוצה לארץ אין ממיתין אותן מיד אלא דגין אותן בתחילה.

ב'א'

משנה:

4 b

Rabbi Abun spiega la disputa: Rabbi Yochanan dopo che è stata considerata invalida la testimonianza di questi viene considerata invalida la testimonianza di quelli, Rabbi Shimon Ben Lakish dice, viene considerata valida la testimonianza del primo gruppo di testimoni, poi invalida la testimonianza del secondo gruppo. Dice Rabbi Eleazar: la Mishnah appoggi l'opinione di Rabbi Yochanan. Cosa succede se di una coppia di testimoni uno dei due era invalido per l'uno o per l'altro, la loro testimonianza è invalida, anche su tre testimoni se si trova che uno è invalido la loro testimonianza è invalida, anche cento, ciò è contenuta nella parola "Testimoni".

Rabbi Yaakov Bar Achà dice: su questo divergono Rabbi Haninà di Hebron e i Rabanan: Uno dice: è ovvio. L'altro dice che Rabbi Eleazar non disse: è ovvio. Da dove trae chi dice: "è ovvio"? Dice Rabbi Eleazar uno scritto raccoglie una testimonianza per ognuna delle persone. Ciascuna testimonianza che viene annullata in parte annulla tutto.

Chi invece dice: Rabbi Eleazar non ha detto è ovvio, da dove lo trae? Ciascun documento raccoglie due diverse coppie di testimoni, che sono validi o invalidi, ciascuna di esse.

Halachah 1,8: Mishnah: Se uno, dopo pronunciata la sentenza fugge, poi si ripresenta allo stesso SANHEDRIN, non si annulla la sentenza. Dovunque si presentino due testimoni che dichiarino: noi attestiamo contro il tale che fu sentenziato dal Tribunale di tal luogo, il tale deve essere giustiziato. Il SANHEDRIN funge il suo compito, sia in Terra d'Israele che fuori di essa. <<<<<un SANHEDRIN che giustizi un uomo in un settennio si chiama : sanguinario. Rabbi Eleazar Ben Azarià dice: uno ogni settant'anni. Rabbi Akivah e Rabbi Tarfon dicono: se fossimo stati membri del SANHEDRIN nessuno sarebbe stato giustiziato. Rabban Shimon Ben Gamliel dice: costoro avrebbero reso numerosi gli omicidi in Israele.

Ghemarà: La Mishnah dice : il SANHEDRIN funge il suo ruolo in Terra d'Israele e fuori della Terra d'Israele. Come è scritto (Num. 35. 29) "queste regole saranno per voi legge di giustizia per tutte le vostre generazioni, dovunque voi risiediate". che vuol dire? (Deut. 16, 18) " "Giudici e poliziotti farete per voi, in tutte le vostre porte" vuol dire, sia nelle città di Eretz Israel che, ma non fuori dalla Terra d'Israele P.M.) ma fuori della Terra le applicherete secondo dei luoghi. Insegna Rabbi Dostai figlio di Rabbi Yannai ciò è valido per ogni tribù in cui vi sia diritto della tribù: giudici e poliziotti che H' Vostro D-o ha dato per ogni tribù. Insegna Rabban Shimon Ben Gamliel: sarete in dovere per le pene capitali di inseguire dalla Terra d'Israele a fuori di essa e giustiziare subito chi è dall'inizio solo chi è stato dapprima giudicato.

5 a

ב'א'

משנה: אילו הן הגולין ההורג נפש בשגגה. היתה מעגל במעגילה ונפלה עליו והרגתו היתה משלשל בקבית ונפלה עליו והרגתו היתה יורד בסולם ונפל עליו והרגו הרי זה גולה. אבל אם היתה מושף במעגילה ונפלה עליו והרגתו היתה דולה בקבית ונפסק החבל ונפלה עליו והרגתו היתה עולה בסולם ונפל עליו והרגו הרי זה אינו גולה. זה הכלל כל שפדדו הורדתו גולה ושלא כדדו הורדתו אינו גולה. **הלכה:** אילו הן הגולין כול'. רבי יהודה פוטר עד שיפיל את כל-החבל. רבי שמעון פוטר עד שיתיר את כל-המחלצון. מאי דמר רבי שמעון בפסיקת החבל. מה דמר רבי יהודה בשמיטת המחלצון. רבי ירמיה בעא קומי רבי אבהו. היתה מעגל במעגילה כדדו הליכתה והוציא הלה את ראשו והטיחה לו. אמר ליה. היא עליה היא ירידה. רבי ירמיה בעא קומי רבי אבהו. היתה מעגיל במעגילה כדדו הליכתה והושיט התינוק את ידו ורצצה. אמר ליה. אטרחת בה. היא עליה היא ירידה.

ב'ב'

משנה: נשמת הברזל מקתו והרג רבי אומר אינו גולה. וחקמים אומרים גולה. מן העץ המתבקע רבי אומר גולה. וחקמים אומרים אינו גולה. **הלכה:** נשמת הברזל מקתו כול'. מה טעמא דרבי נאמר פאן נשילה ונאמר להלן פי ישל זיתיה. מה נשילה שנאמרה להלן נשירה אף כאן נשירה. מה טעמון דרבנין. נאמר פאן נשילה ונאמר להלן ונשל יי אלתייה את-הגונים האל מפננה וגוי. מה נשילה שנאמרה להלן מפה אף כאן מפה.

5 a

CAP.2

Halachah 2,1: Mishnah: I seguenti devono andare in esilio: chi uccide una persona per errore, se uno spiana con un cilindro e questo cade su taluno e lo uccide; se uno rotola una botte e questa cade addosso a taluno e l'uccide: deve andare in esilio. Questa è la regola generale: ogni qualvolta nell'atto di scendere uccide, ciò causa l'esilio; qualora non sia nell'atto di scendere, non causa l'esilio. Rabbi Yehudah permette finchè non sia rotta la corda. Rabbi Shimon permette finchè non sia caduta la cazzuola. Rabbi Yirmiah domanda a Rabbi Abahu, stava girando una trottola e la trottola lo ha colpito. Gli rispose Rabbi Abahu: non c'è differenza fra un movimento verso l'alto o verso il basso.

Halachah 2,2 : Mishnah: Se il ferro si stacca dal manico di legno e uccide, Rabbi opina che egli non deve andare in esilio; gli altri Hakhamim dicono "deve andare in esilio. Si stacca un pezzo di legno che si sta spaccando e uccide: Rabbi opina che deve andare in esilio, gli altri Hakhamim dicono che non deva andare in esilio.

Ghemarà: La Mishnah dice "dal manico di legno ". cosa significa secondo Rabbi? È scritto nella Torah: "perché le tue olive acerbe cadranno". Come qui significa "cadranno" anche l' significa cadranno. Cosa invece significa per i Hakhamim? (Deut. 7,22) "Perché HaShem tuo D-o scaccerà questi popoli davanti a te". Come qui indica la percossa, anche l' indica percossa.

5 b

בי"ג'

משנה: זרק את האבן לרשות הרבים והרג הרי זה גולה. רבי אליעזר בן יעקב אומר אם משיצאת האבן מידו והוציא הלה את ראשו וקיבלה הרי זה פטור. **הלכה:** זרק את האבן כולו. תני רבי יעזר בן יעקב ומצא. שיהא מצוי לו בשעה שהוא הורגו. ויש לו רשות לזרוק את האבן לרשות הרבים. אומר רבי יוסי בירבי בון. תיפתר שהיה כותלו גוהא. בי"ד'

משנה: זרק את האבן לתצירו והרג אם יש רשות לניזק ליפגס לשם גולה. ואם לאו אינו גולה. שנאמר ואשר יבא את רעהו ביער. מה היער רשות לניזק ולמזיק ליפגס לשם. יצא חצר בעל הבית שאין רשות לניזק ולמזיק ליפגס לשם. אבא שאול אומר מה חטבת עצים רשות. יצא האב המכה את בנו והרב הרודה את תלמידו ושליח בית דין: **הלכה:** זרק את האבן לתצירו כולו. אומר רבי ינאי טבח שהיא מקצב והיכה בין מלמעלה בין מלמטה גולה. ואתיניא פיי דמר רבי הונא. טבח שהיא מקצב והיכה לפניו למטן גולה למעלן אינו גולה. לאתריו למעלן גולה למטן אינו גולה. אומר רבי יצחק. כל מילה ומילה לדעתיה. יושב לו על גבי מיטה ביום ואין דרך התינוק לינתן על גבי מיטה ביום גולה. בלילה ודרך התינוק הנתון על גבי מיטה בלילה אינו גולה. יושב לו על גבי עריסה ביום ודרך התינוק לינתן על גבי עריסה ביום אינו גולה. בלילה ואין דרך התינוק לינתן על גבי עריסה בלילה גולה. אומר רבי יוסי בר חנינה. הנה עומד ומבקע עצים בתצירו ונכנס הפועל ליטול שקרו נתנה הבקעת עליו והזיקתו חיב. ואם מת אינו גולה. שאינו כיער. תני רבי חנינה פטור. ולא פליגי. מה דמר רבי יוסי בן חנינה. בשלא ראו אותו. ומה דתני רבי חינה. בשלא ראו אותו פניו שאמר לו היפגס חיב. תני רבי חינה. פטור. פניו שאמר לו היפגס צריך לשמר את עצמו. ואית דבעי מימר. פניו שאמר לו היפגס נעשית כחצר שותפין. רבי חינה בשם רבי יוחנן. השותפין קונין זה מזה בחצר. וממחין זה על ידי זה בחצר. וחיבין זה בגיזקי זה. ולא כן אמר רב. ממלא את כל רשות הרבים. וזו אינה ממלאה את כל רשות הרבים. מניין שדרכו להלך בחצר כמי שהיא ממלא את כל החצר.

בי"ה'

משנה:

5 b

Halachah 2,3: Mishnah: Se taluno lancia una pietra sulla strada pubblica e uccide qualcuno questi va in esilio. Rabbi Eliezer Ben Yaakov dice: se dopo che la pietra era uscita dalla sua mano, l'altro sporge il capo e ne viene colpito, quegli è assolto.

Ghemarà: Insegna Rabbi Eliezer, è scritto “e trovò il proprio compagno”. Che si trovava lì in quel momento e l'uccide, e il dominio di chi lanciò la pietra era un dominio pubblico: dice Rabbi Yossè figlio di Rabbi Bun quel muro era inclinato, (in questo caso è assolto).

Halachah 2,4: Mishnah: Un tale lancia una pietra nel proprio cortile. SE il danneggiato era autorizzato ad entrare là quegli va in esilio. Altrimenti non va in esilio perché il testo dice: (Deut. 19,5) “Se taluno va col suo compagno nel bosco”. Come nel bosco hanno diritto di entrare tanto il danneggiato che il danneggiante, così è escluso il portone di un padrone di casa in cui non è permesso al danneggiato di entrare. Abba Shaul dice: come lo spaccare legna è un atto arbitrario, così per ogni atto arbitrario, escluso il padre che percuote il figlio, il maestro che punisce il discepolo, sta eseguendo la Legge.

Ghemarà: Rabbi Yannai dice: un macellaio che sta tagliando una carcassa, e schizza e colpisce fra il sopra e il sotto va in esilio (se uccide casualmente qualcuno).; viene come disse Rabbi Hunah: un macellaio che colpisce di sotto va in esilio, se colpisce di sopra non va in esilio,

Dice Rabbi Yizhak in ogni caso va secondo le circostanze; se uno si mette su un letto di giorno (e quivi c'è un bambino) va in esilio, se è di notte come usa il bambino che sta in un letto di notte non va in esilio. Se qualcuno si siede su un culla di giorno ed è usuale trovare un bambino nella culla, non va in esilio. Di notte, quando non è usuale trovare un bambino in una culla durante la notte va in esilio.

Dice Rabbi Yossè Bar Haninà: come aveva insegnato Rabbi Chyià: se sta tagliando legna nel suo cortile, ed entra un operaio per raccogliere legna, e una scheggia lo danneggia, è colpevole. Se muore non va in esilio, perché non è come una foresta. Rabbi Haninà dice quando non lo vede, ma Rabbi Yossè Ben Haninà dice: quando lo vede. SE non lo vede e dice entra : è colpevole. Insegna Rabbi Chyià non è colpevole, se gli dice “entra”, è necessario stare attenti a sé stessi. E se dice “entra” è come se fosse un cortile in proprietà. Rabbi Chyià in nome di Rabbi Yochanan i soci acquistano l'un l'altro l'uso di un cortile e sono reciprocamente responsabili per i danni. Ma non è così aveva detto Rav. Ciò non resta in un dominio pubblico, ma come essi camminano in un pubblico dominio così è la loro attività nel cortile, come se camminassero in tutto il cortile.

ב:ה'

משנה: האב גולה על ידי בנו והבן על ידי האב. הכל גולים על ידי ישראל וישראל גולים על ידיהם חוץ מעל ידי גר תושב. וגר תושב גולה על ידי גר תושב. הסומא אינו גולה דברי רבי יהודה. רבי מאיר אומר גולה. השונא אינו גולה. רבי יוסי בי רבי יהודה אומר השונא נהרג מפני שהוא כמועד. רבי שמעון אומר יש שונא גולה ויש שאינו גולה. כל שהוא יכול לומר לדעת הרג אינו גולה. ושלל לדעת הרג הרי זה גולה: **הלכה:** האב גולה על ידי הבן כולו. אמר רבי זעורא. תנא רבי שילא בר בינא. כלפי שנאמר גואל הדם הוא ימית את-הרוצח. הרי מי שהכה את בנו אין בנו השני נעשה גואל הדם להמית את אביו. אבל אה שהכה את אחיו אחיו השני נעשה גואל הדם להמית את אחיו. תני רבי ליעזר בן יעקב. כלפי שנאמר גואל הדם הוא ימית את-הרוצח. הרי מי שהכה את בנו בנו השני נעשה גואל הדם להמית את אביו. אבל אה שהכה אחיו אין אחיו השני נעשה גואל הדם להמית את אחיו. ומניין אפילו אמר. שאינו יכול להקבילו. תלמוד לומר בפגועו-כו הוא ימיתו: והסומא. אמר רבי בא. מאן תנא סומא. רבי יודה. דרבי יודה פוטר מכל-מצות האמורות בתורה. דמנינן תמן. רבי יודה אומר. כל שלל ראה מאורות מימיו לא יפרוש את שמע: הא אם ראה פורש. ושניהן מקרא אחד דרשו. בלא ראות. רבי מאיר אומר. לרבנות את הסומא. רבי יודה אומר. פרט לסומא. מחלפה שיטתיה דרבי מאיר. תמן הוא אמר פרט וכא הוא אמר לרבנות. אמר רבי חנינה בריה דרבי הלל. ביושב בבית אפל היא מתניתא. כף אנו אומרים. היושב בבית אפל לא יפרוש את שמע: ברם הקא בלא ראות לרבנות את הסומא. מה מקימין רבנין בלא ראות. להביא את המכה בלילה.

ב:ו'

משנה: לאיכן גולין לערי מקלט. לשלש שבועבך הירדן ולשלש שבארץ פנעו שנאמר את שלש הערים תתנו מעבר לירדן וגו'. עד שלא נבחרו שלש שבארץ ישראל לא היו שלש שבועבך הירדן קולטות שנאמר שש ערי מקלט תהינה. עד שיהיו ששתן קולטות כאחת: ומכוננות להן דרכים מזו לזו שנאמר תכין להם הדרך ושלשת את-גבול ארצם. ומוסרין להן שני תלמידי חכמים שמא יהרגנו בדרך ויזכרו אליו. רבי מאיר אומר אף הוא מדבר על ידי עצמו שנאמר וזה דבר הרוצח: רבי יוסי בי רבי יהודה אומר בתחלה

6 a

Halachah 2,5: Mishnah: Il padre va in esilio a causa del figlio (se uccide il figlio involontariamente mentre gli sta insegnando la Legge) e il figlio va in esilio per il padre. Chiunque va in esilio per un ebreo, e un ebreo va in esilio per causa loro, ad eccezione di un *Gher Toshav* che non va in esilio salvo che a causa di un altro *Gher Toshav*. Un tale straniero non va in esilio che a causa di altri stranieri. Un cieco non va in esilio ; Rabbi Yehudah dice: colui che è un nemico (cioè una persona che non si parla per tre giorni) viene giustiziato , perché viene considerato come ammonito. Rabbi Yossè figlio di Rabbi Yehudah dice: un nemico viene ucciso , perché è come se fosse stato ammonito. Rabbi Shimon dice, c'è un nemico che va in esilio, e c'è un nemico che non va in esilio. Chiunque del quale si può dire che uccise premeditatamente non va in esilio, ma se non si può dire che uccise con premeditazione non va in esilio.

Ghemarà: Dice Rabbi Zerà: insegna Rabbi Shilà bar Bonah: nonostante che sia scritto che il Goel HaDam (vendicatore di sangue) uccide l'omicida, ciononostante se taluno picchia a morte suo figlio, un altro suo figlio non può diventare "Vendicatore di sangue", per uccidere suo padre. Insegna Rabbi Eliezer Ben Yaakov: nonostante che sia scritto che il Goel HaDam uccide l'omicida, se un uomo picchia a morte suo figlio, un suo altro figlio può essere "vendicatore di sangue" e uccidere suo padre, ma un fratello che picchia e uccide un fratello, non può un secondo fratello essere fatto "vendicatore di sangue" per uccidere suo fratello. Da dove traiamo che non può accettarlo? Dalle parole del verso che dicono: (Num. 35, 19): "Sarà chi ha motivo di rivalersi per il sangue metterà a morte l'assassino". "Metterà" spiegazione : in ogni luogo. Anche non immediatamente.

Da dove traiamo che non può accettarlo? Dal verso che dice (ib.) "pere il sangue versato in lui" vuol dire che anche se non lo ucciderà subito potrà farlo in ogni luogo.

La Mishnah dice: "il cieco non va in esilio" La Mishnah dice che un cieco secondo Rabbi Yudah è esente da tutte le mizvot dette nella Torah. Secondo i Maestri della Mishnah Rabbi Yudah dice: "chi non ha mai visto in tutti i giorno della sua vita non si copre gli occhi per dire lo SHEMA'" Quindi chi aveva visto (prima . e successivamente divenne cieco) si copre gli occhi per lo SHEMA'. Ambedue spiegano un solo verso (Num. 35,23)"senza vista" Rabbi Meir dice che questo verso serve per includere il cieco. Rabbi Yudah dice che questo verso serve per escludere il cieco.

L'argomentazione di Rabbi Yehudah va invertita: qui serve per escludere il cieco (che quindi è libero dalle mizvot) qui serve a includere il cieco, che quindi deve coprirsi gli occhi per dire lo Shemà.

Dice Rabbi Haninah figlio di Rabbi Hillel: la Mishnah parla di uno che siede in una stanza buia (che non deve coprirsi gli occhi per dire lo Shemà). Così noi diciamo: colui che siede in una stanza buia non si copre gli occhi per dire lo Shemà. Ma qui la Mishnah dice "senza vedere" per includere chi sta nel buio. I Rabbini aggiungono che "senza vedere " è per includere chi colpisce nella notte.

Halachah 2,7: Mishnah: Dove andavano in esilio? Nelle città di rifugio. In quelle tre che erano oltre il Giordano e in quelle tre che erano in Terra di Canaan. Come è scritto: (Num. 23,14, Num,13, Deut. 19,3) ""tre città destinerete al di là del Giordano" ed altre tre nel paese di Canaan". Prima che fossero scelte le tee città nel paese di Canaan, le altre tee al di là del Giordano non potevano dare rifugio, come è scritto: "Sei città rifugio vi saranno, tutte le sei avranno lo stesso tempo di asilo.vi erano delle strade dirette (alle città di rifugio), come è scritto "stabilirai per te la via e dividerai in tre parti" . Gli daranno due Maestri, affinché, se il GOEL DAM volesse ucciderlo, per la via, essi lo ammonissero. Rabbi Meir diceva: anch'egli parlava per se stesso come è scritto "Questa sia la parola dell'uccisore". Rabbi Yossè figlio di Rabbi Yehudah dice: all'inizio

6 b

אָחד שׁוֹגֵג וְאָחַד מְזִיד מְקַדִּימִין לְעָרֵי מְקַלְט וּבֵית דִּין שׁוֹלְחִין וּמְבִיאִין אוֹתוֹ מִשֵּׁם. מִי שֶׁנִּתְחַיֵּיב מִתְּהַרְגוּהוּ וְשֶׁלֹּא נִתְחַיֵּיב מִתְּהַרְגוּהוּ וְשֶׁנִּתְחַיֵּיב גְּלוֹת מִחֲזִירִין אוֹתוֹ לְמִקוּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְהִשִּׁיבּוּ אוֹתוֹ הַעֲדָה אֶל עִיר מְקַלְטוֹ. אָחַד מִשׁוּם בְּשֵׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאָחַד הַמְרוּבָּה בְּבָגְדִים וְאָחַד שֶׁעֵבֵר מִמְשִׁיקָתוֹ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אִם מִשׁוּם מְלַחְמָה מִחֲזִיר אֶת הַרוֹצֵחַ. לְפִיכָף אֵימּוֹתֵיהֶן שֶׁל פְּהָגִים מְסַפְּקוֹת לָהֶן מִחֵיבָה וּכְסוּת כְּדֵי שֶׁלֹּא יִתְפַּלְלוּ עַל בְּגִינָהּ שֶׁיִּמּוּתוּ. נִגְמַר דֵּינוּ וּמַת פֶּהֶן גְּדוֹל הָרִי זֶה אֵינוֹ גּוֹלָה. אִם עַד שֶׁלֹּא נִגְמַר דֵּינוּ מַת פֶּהֶן גְּדוֹל וּמֵינוּ אַחַר תַּחֲתִיו וּלְאַחַר מֵיפֶן נִגְמַר דֵּינוּ חוֹזֵר בְּמִיתָתוֹ שֶׁל שְׁנִי: נִגְמַר דֵּינוּ בְּלֹא כְּהֵן גְּדוֹל הַהוֹרֵג פֶּהֶן גְּדוֹל וְכֵהֶן גְּדוֹל שֶׁהֵרֵג אֵינוֹ יוֹצֵא מִשֵּׁם לְעוֹלָם. וְאֵינוֹ יוֹצֵא לֹא לְעֵדוּת מְצוּנָה וְלֹא לְעֵדוּת מְמוֹן וְלֹא לְעֵדוּת נְפִשׁוֹת וְנִפְּלוֹ יִשְׂרָאֵל צָרִיכִין לוֹ וְנִפְּלוֹ שֶׁר צָבָא יִשְׂרָאֵל כִּיּוֹאֵב בֶּן צְרוּיָה אֵינוֹ יוֹצֵא מִשֵּׁם לְעוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר שְׁמָהּ. שֵׁם תְּהֵא דִירְתוֹ וְשֵׁם תְּהֵא מִיתָתוֹ וְשֵׁם תְּהֵא קְבוּרָתוֹ כְּשֵׁם שֶׁהָעִיר קוֹלְטָת כֶּף תַּחֲוּמָה קוֹלְטָת. רוֹצֵחַ שֶׁיִּצָּא חוּץ לְתַחֲוּם וּמְצָאוּ גּוֹאֵל הַדָּם רַבִּי יוֹסִי הַגְּלִילִי אוֹמֵר מְצוּנָה בְּיַד גּוֹאֵל הַדָּם וְרִשׁוֹת בְּיַד גּוֹאֵל הַדָּם וְכָל אָדָם אֵין חֵיבִין עָלָיו. אֵילָן שֶׁהוּא עוֹמֵד בְּתוֹךְ הַתַּחֲוּם וְנוֹפֵף נוֹטָה חוּץ לְתַחֲוּם אוֹ עוֹמֵד חוּץ לְתַחֲוּם וְנוֹפֵף נוֹטָה בְּתוֹךְ הַתַּחֲוּם הַכֹּל הוֹלֵךְ אַחַר הַנוֹף. הָרֵג בְּאוֹתָהּ הָעִיר גּוֹלָה מִשְׁכּוֹנָה לְשִׁכּוֹנָה. וְכֵן לוי גּוֹלָה מֵעִיר לְעִיר: כִּיּוֹצֵא בּוֹ רוֹצֵחַ שֶׁגָּלָה לְעִיר מְקַלְט וְרָצוּ אֲנָשֵׁי הָעִיר לְכַבְּדוֹ יֹאמְרוּ לָהֶם רוֹצֵחַ אָנִי. אָמְרוּ לוֹ אִם עַל פִּי כֵן יִקְבַּל מִהֶן שֶׁנֶּאֱמַר וְזֶה דְבַר הַרְצָחָהּ. **הַלְכָה:** לֹא יִכֶּן גּוֹלִין כּוֹלִי. שֶׁלֹּשׁ עֵינֵי הַפְּרִישׁ מִשֵּׁה בְּעֵבֵר הַיִּרְדֵּן. וּמִשְׁבָּאוֹ לְאַרְצֵי הַפְּרִישׁוֹ עוֹד שֶׁלֹּשׁ. אֵילוֹ וְאֵילוֹ לֹא הָיוּ קוֹלְטוֹת עַד שֶׁכִּיבִישׁוּ וְחִילְקוּ. כִּיּוֹן שֶׁכִּיבִישׁוּ וְחִילְקוּ נִתְחַיֵּיבָה הָאַרְצֵי בְּשִׁמְיִטִין וּבִיבִילוֹת וְהָיוּ אֵילוֹ וְאֵילוֹ קוֹלְטוֹת. שֶׁלֹּשׁ עָרִים שֶׁהַפְּרִישׁוֹ בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל הָיוּ מְכוּוֹנּוֹת כְּנֶגֶד שֶׁלֹּשׁ עָרִים שֶׁהַפְּרִישׁ מִשֵּׁה בְּעֵבֵר הַיִּרְדֵּן כְּשִׁתִּי שׁוֹרוֹת שֶׁלְכָרֶם. אֶת חֶבְרוֹן בִּיהוּדָה כְּנֶגֶד בְּצֹר בְּמִדְבָּר. וְאֶת שְׂכֶם בְּהַר אֶפְרַיִם כְּנֶגֶד רָאמוֹת בְּגִלְעָד. אֶת קָדֵשׁ בְּגִלְעָד כְּנֶגֶד גּוֹלָן בְּבִשְׁוֹן. עַד שֶׁלֹּא הַפְּרִישׁוֹ שְׂכֶם בְּהַר אֶפְרַיִם לֹא הָיְתָה קוֹלְטָת. הַפְּרִישׁוֹ קָרְנֵת עָרִים תַּחֲתֵיהֶן עַד שֶׁכִּיבִישׁוּ אֶת שְׂכֶם. עַד שֶׁלֹּא הַפְּרִישׁוֹ קָדֵשׁ בְּגִלְעָד לֹא הָיְתָה קוֹלְטָת. הַפְּרִישׁ גְּמָלָה תַּחֲתֵיהֶן עַד שֶׁכִּיבִישׁוּ אֶת קָדֵשׁ. וְשֶׁלֹּשֶׁתָּהּ. שֶׁיְהִי מִשׁוֹלְשׁוֹת. כְּדֵי שֶׁתְּהֵא מְחַבְּרוֹן לִיהוּדָה כְּמִחַבְּרוֹן לְשְׂכֶם וּמִחַבְּרוֹן לְשְׂכֶם כְּמִשְׁכֶּם לְקָדֵשׁ. וְכִפְלָה אַחַת מִהֶן בּוֹנִין אוֹתָהּ מֵאוֹתוֹ הַשְּׂבָט. וּמִנִּיין אִם בְּשֶׁאֵר כָּל־הַשְּׂבָטִים. תְּלַמּוּד לֹא מֵרֵשׁ. שֶׁיְהִי מְכוּוֹנּוֹת וְקוֹלְטוֹת כְּרִאשׁוֹנוֹת. הָעָרִים הַלְלוּ אֵין בּוֹנִין אוֹתָם לֹא כְּרִכִּים גְּדוֹלִים וְלֹא עֵינֵי הַפְּרִישׁוֹ אֶלָּא בִּינּוֹנוֹת. אֵין בּוֹנִין אוֹתָהּ אֶלָּא עַל הַמַּיִם. אִם אֵין שְׂכֶם מִבִּיאִין אֶחָדִים תַּחֲתֵיהֶן. אִם אֵין שְׂכֶם אוֹכְלוֹסִין מְבִיאִין לְשֵׁם פְּהָגִים לְוִיִּים וְיִשְׂרָאֵלִים. אֵין עוֹשִׂין בְּתוֹכָן לֹא בֵּית הַבַּד וְלֹא בֵּית הַבְּצִירָה. דְּבָרֵי רַבִּי נִחְמָיָה. וְנִחְמָיִם מִתִּירִין. אֵין מְפָשִׁילִין בְּתוֹכָן חֲבָלִים. וְאֵין עוֹשִׂין בְּתוֹכָן כְּלֵי זְכוּכִית בְּשִׁבִיל לְהַרְגִיל אֶת הַרְגֵּל לְשֵׁם. רַבִּי יוֹחָנָן שֶׁלַח לְרַבְּנִין דְּמַמְנָן. תַּרְתִּין מִיִּלִּין אֶתוֹן אָמְרוּן בְּשֵׁם רַב וְלִית אֵינּוֹן כֵּן. אֶתוֹן אָמְרוּן בְּשֵׁם רַב. יִכַּת תּוֹאֵר

6 b

Dapprima tanto chi compiva l'atto per errore che chi lo compiva intenzionalmente si rifugiava nella città di rifugio. Il tribunale poi lo mandava prendere, e veniva giustiziato; chi non era condannato a morte veniva dimesso; chi veniva condannato all'esilio, veniva fatto ritornare al suo luogo come è scritto (Num. 35,25): "La comunità lo farà ritornare alla città di rifugio". Sia il sacerdote unto con l'olio di unzione, che quello consacrato indossando le vesti sacerdotali, come pure quello dimesso dall'esercizio del gran sacerdozio, provocavano il ritorno dell'esiliato. Rabbi Yehudah insegna: anche il sacerdote unto per la guerra, provocava il ritorno dell'omicida involontario. Perciò le madri dei gran sacerdoti provvedevano i condannati di alimenti e vestiti, perché non pregassero per la morte dei loro figlioli. Se dopo l'emanazione della sentenza, muore il gran sacerdote, l'omicida involontario non va in esilio. Se però prima della emanazione della sentenza muore il gran sacerdote, e ne fu deputato in sua vece un altro, e poi viene pronunciata la sentenza, egli non ritorna che alla morte del secondo. Se la sentenza fu pronunciata quando non c'era un sommo sacerdote, o qualcuno ha ucciso il sommo sacerdote, non può uscire mai più. Egli non può più uscire né per fare la Mizvah della testimonianza, né per testimoniare in un processi pecuniario, né in processi capitali. Nemmeno se Israele avesse bisogno di lui, anche se fosse il capo dell'esercito di Israele, non uscirà mai più di là, come è scritto "sarà là" "là" sarà la sua abitazione là la sarà la sua morte, là sarà la sua tomba. Come serviva di rifugio la città così serviva di rifugio il confine sabbatico della città. Se l'omicida va fuori del territorio di asilo e il GOEL HADAM lo trova, Rabbi Yossè di Galilea insegna che al GOEL HADAM è obbligo di ucciderlo, e che qualsiasi persona possa ucciderlo. Rabbi Akivah dice: Al GOEL HADAM è permesso di ucciderlo, ma anche tutte le altre persone non sono colpevoli per lui.

Se un albero sta nel suo territorio e un ramo si stende fuori da esso, oppure se un ramo sta nel suo territorio e l'albero è fuori di esso, tutto si svolge secondo il ramo. <se compì l'atto in quella stessa città, deve andare in esilio da un territorio vicino all'altro territorio vicino. Il levita deve andare da un città all'altra

Ghemarà: Tre città rifugio ha stabilito Moshé al di là del Giordano, e quando gli ebrei vennero in Eretz Israel ne stabilirono altre tre. Non furono città di rifugio finché non furono conquistate e assegnate. Quando furono conquistate e assegnate, fu soggetta la terra all'anno sabbatico e al Giubileo, e sia l'uno che l'altro serviranno di rifugio. Tre città rifugio in Eretz Israel furono stabilite in corrispondenza alle tre città che assegnò Moshé al di qua del Giordano, Come le mura di due di esse, come i filari di una vigna: Hebron in Giuda come Bezed nel deserto, Shechem sul monte di Efraim, in corrispondenza Ramon nel Gilad, Kadesh in Galilea in corrispondenza di Golan nel Bashan. Finché non estesero Shechem sul monte di Efraim non c'era rifugio, estesero Kyriat Yearim, finché non conquistarono Shechem. Finché non estesero Kadesh in Galilea non ci fu città di rifugio. Fu estesa Gamla sotto di essa quando fu conquistata Kadesh. E le tre città erano divise in tre parti, come furono Hebron, come Hebron da Shechem e da Shechem da Kadesh. Ciascuna città era costruita nel suo luogo, e il numero dei costruttori era in ciascun luogo. Il verso vuol, dire che vi erano sei città in corrispondenza di sei tribù. Se viene distrutta una di queste città viene ricostruita da quelli della stessa tribù. Devono avere un mercato in loro. Se non c'è un mercato viene costruito. Una sola è costruita presso l'acqua. Se non c'è acqua in città, si porta lì l'acqua. Se diminuiscono gli abitanti, si porta lì Cohanim, Leviti e Israeliti. Non si fa in esse né un torchio per l'olio né un torchio per l'uva. ; parole di Rabbi Nechemiah, ma i Hakhamim permettono. Non si fa in esse bei vestiti o fabbriche di vetro, affinché non venga gente in esse. Rabbi Yochanan mandò ai Rabanim del sud due opinioni secondo la scuola di Rav: che non sono valide: : così avete detto in nome di Rav, che una donna di bell'aspetto. Non

7 a

לא התירו ביה אלא בעילה ראשונה בלבד. ואני אומר. לא בעילה ראשונה ולא בעילה אחרונה אלא לאחר כלי-המעשים. ואחר כן תבוא אליה ובעלתה. אחר כלי-המעשים. ואתון אמרין בשם רב. סבור היה יואב שקרנות המזבח קולטות ואינו קולט אלא גגו. של שילו קולט. ושלבית העולמים אינו קולט. ואני אומר. לא מזבח קולט ולא גגו קולט לא של שילו קולט ולא שלבית העולמים קולט. אין לה קולט אלא שש ערי מקלט בלבד. ואיפשר יואב דכתיב ביה תחמוני ראש השלישי היה טועה בדבר זה. אמר רבי תנחומא. לסנהדרין ברח. כהדא דמני. הרוגי בית דין נכסיהן ליורשין. הרוגי מלכות נכסיהן למלכות. אמר יואב. מוטב שאי-הרג בבית דין ויירשוני בניי ואל יהרגני המלך ויירשני. כד שמע שלמה כן אמר. לממונו אני צריך. מיד והסירותי דמי חנם. אין ממונו חנם. וישלח ביד בניו ויפגעו בו וימיתוהו ויסקרוהו בביתו במדבר. וכי מדבר היה ביתו. אלא ללמדך שפיון שמת יואב שר צבא ישראל נעשו ישראל כמדבר. אין תימר. שהיה בוזו ובונה להן דימוסיות ומרחצאות. שבת. ואין תימר. שהיה בוזו ומאכיל חכמים ומלמידיהם. שבח שבחים. ומניין שהיתה סנהדרין גדולה אצל המזבח. ולא-תעלה במעלות על-מזבתי. ומה כתיב תמן. ואלה המשפטים אשר תשים לפניכם. [נגמר דינו ומת כהן גדול הרי זה אינו גולה.] מני רבי ליעזר בן יעקב אומר. מקלט מקלט כתוב בפרישת דרכים. כדי שיהא הרוצח רואה את הכתוב והולך. אמר רבי אבון. כמין יד היתה מראה להן את הדרך. אמר רבי פינחס. טוב וישר. למה הוא טוב. שהוא ישר. ולמה הוא ישר. שהוא טוב. על-כן יורה סטאים בדרך. שמונה דרך תשובה. שאלו לחכמה. חוטא מהו עונשו. אמרה להם. סטאים תרבו רעה. שאלו לנבואה. חוטא מהו עונשו. אמרה להן. הגפיש החוטאת היא תמות. שאלו לקודשא בריהו. חוטא מהו עונשו. אמר להן. יעשה תשובה ויתפפר לו. הינו דכתיב. על-כן יורה סטאים בדרך. יורה לסטאים דרך לעשות תשובה. כתיב כצפור לנוד כדרך לעוף כן איש נווד ממקומו. [נגמר דינו בלא כהן גדול.] ות מר אכן. תיפתר שהיה עת ועונה. פיי דמר רבי יוסי בן חלפתא. עתים הן לתפילה. אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא. רבון העולמים. בשעה שאני מתפלל אליך תהא עת רצון. דכתיב ואני תפילתי-לך וי עת רצון. רבי שמואל בר נחמן בשם רבי יונתן. כלי-מקום שנאמר דיבור

7a

Non è possibile salvo il primo rapporto coniugale, e io dico, né il primo rapporto sessuale né il successivo, finché non siano compiuti tutti gli atti prescritti dalla Torah (Deut. 21, 11- 13): “se fra i prigionieri avrai visto una donna di bell’aspetto, potrai prenderla come moglie. La porterai in casa tua, si raderà il capo e si lascerà crescere le unghie, si leverà da dosso gli abiti che aveva quando fu fatta prigioniera, rimarrà in casa tua e piangerà suo padre e sua madre per un mese, dopodiché potrai unirti a lei e possederla, e lei sarà una moglie per te””. (dopo il mese per potere piangere padre e madre e successivamente sposarsi). E voi dite in nome di Rav, che nel caso di Yoav aveva opinione che “in forza dei corni dell’altare” darai asilo, in quanto i corni dell’altare offrivano asilo fino alla morte, e non c’è altro asilo salvo il tetto del Santuario di Shilo, non nel Tempio di Gerusalemme, mentre io dico che né il tetto né l’altare offrono asilo, e nemmeno il Santuario di Shilo offre asilo, né il Tempio di Gerusalemme offre asilo, ma solo le sei città di rifugio offrono asilo. Yoav era il capo del terzo Sanhedrin, che sedeva presso l’altura sacra di Gibeon, in quanto lì erano tre Sanhedrin .Disse Rabbi Tanhumà, egli era scappato verso il Sanhedrin, perché è stabilito dalla Torah orale: la proprietà di coloro che sono stati giustiziati dal Sanhedrin va agli eredi, Coloro che sono stati uccisi dal governo (romano) vanno all’impero. Disse Yoav meglio essere ucciso dal Beth Din , perché l’eredità va a mio figlio, ma non essere ucciso , ma non mi uccida il re ed erediti da me.

Perché il deserto era la sua casa? Solo per insegnarti che se morisse Yoav capo dell’armata di Israele, Israele fu portato nel deserto. Se tu dici che era raccolto dal bottino preso dai nemici e si faceva un luogo di Tevillah, questo era una lode per lui. Se tu dici che era un luogo di raccolta e vi mangiavano i Hakhamim, e insegnavano Torah era più che una lode per lui.

Da dove viene che c’era il Grande Sanhedrin presso l’Altare? Cosa è scritto? (Ex. 21,1): “ecco i precetti che io pongo davanti a loro”.

Dice Rabbi Liezer: è scritto due volte “rifugio”, nella sezione delle città di rifugio (Num. 35,13 - 35,15), cosicché l’aggressore vedeva lo scritto e poteva andare 8perchè le strade per le città di rifugio dovevano essere indicate e pulite). Dice Rabbi Abun, un segnale come una mano era posto per far vedere la strada. Dice Rabbi Pinhas: “Buono e retto” (S. 25,8). Era un sentiero buono perché era retto. Perché era retto? Perché era buono. Insegnava un maestro ai peccatori la via, per insegnare loro la via della TESHUVAH. Chiesero alla Sapienza quale punizione c’è per i peccatori (Prov. 13, 21) “ai peccatori il male li insegue”. Chiesero alla profezia al peccatore quale è la punizione? “per i peccatori c’è la morte”. Chiesero a Kadosh Baruch Hu per il peccato quale è la punizione? Disse loro fate TESHUVAH e sarete perdonati. È scritto: “perché insegna ai peccatori la strada per fare TESHUVAH” (Sl. 25,8). È scritto: (prov. 26, 2) “Come un uccello vagante, come una rondine così viene a lui la maledizione”. Che vuol dire? Si conclude che c’è un tempo per la risposta. Come dice Rabbi Yossè Bar Halafta : vi sono tempi per la preghiera, un quanto ha detto David di fronte a Kadosh Baruch Hu, Padrone dei mondi, nell’ora in cui prego di fronte a Te, sia Tua Volontà (accogliere la Tefillah) come è scritto: (Sl. 69, 14) “E io prego di fronte a Te nel tempo della Volontà”. Rabbi Shemuel Bar Nachman in nome di Rabbi Yonatan dice: ogni luogo in cui la scrittura dice: “e disse” (וידבר)

7 b

חידוש מקרא [יש] שם. והכתוב ונדבר אליהם (כול' גרשה) [אל-נח ואל-בננו אתו לאמר. מה חידוש מקרא יש שם. חידוש בו אבר מן הסי. והא כתיב ויפל אברהם על-פניו ונדבר אתו אליהם לאמר. מה חידוש מקרא יש שם חידוש בו את המילה. והא כתיב דבר שלח יי ביעקב וג' מה חידוש מקרא יש שם חידוש בו את ה{מי} לה. והא כתיב ונדבר אליהם אל-משה ויאמר אליו אני יי. מה חידוש מקרא יש שם חידוש בו קידוש השם. והא כתיב ונדבר הנה אל-יהושע לאמר. מה חידוש מקרא יש שם. און תימר יש ערי מקלט. כבר נתנו למשה מסיני. אלא אף הוא נאמר לו דבר שלא נאמר למשה ונס אל-אחת | מהערים האלה ועמד פתח וג' ונתנו-לו מקום וישב עמם. [מהו וישב עמם. רבנין דקיסרין בשם רבי שילה. שאם היה תלמיד חכם עושין לו בית וועד. כשם שהעיר קולטת כן היה תחומה קולט.] שלש ערים הפריש משה בעבר הירדן. משבאו לארץ הפרישו עוד שלש. ולעתיד לבוא מפרישין עוד שלש. שנאמר שלש שלש שלש. הרי ט'. אבא שאול אומר. שלש. שלש שלש שלש הרי ט'. ועוד הרי י"ב. רבי גהוראי אומר. שלש שלש שלש הרי ט'. ועוד הרי י"ב. על השלש הרי ט"ו. כתוב שש-ערי מקלט תהינה לכם. שיהו ששתן קולטות פאסת. ות מר אכן. ותייא כיי דמר רבי שמואל [בר ינא] בשם רבי אחא. תמשה דברים חסר מקדש אחרון ממקדש ראשון. דכתיב עליו הנהר והבאתם עץ וגו' עד ואפבדן. ואפבדן כתוב חסר ה"א. אילו ה' דברים שחסר מקדש אחרון ממקדש ראשון. ואילו הן. אש. ארון. אורים ותומים. שמן המשחה ורוח הקודש. [אילו שהוא עומד בתוך התחום ונפוח נוטה חוץ לתחום.] אמר [רבי] אביי. תלמיד חכם צריך לפרסם את עצמו. הוה בר נש דחכם חדא מיכלה ואזיל לאתר ואינון מינקרין ליה פד הוא חכם תרין מיכלה צריך לומר לון חדא מיכלא אנא חכים. רב הונא אמר. אומר בשפה רפה והימין פשוטה לקבל. מה טעמא דרבי יודה. כי חזם לבבו. אמר רבי אבהו. וחוזר במיתתו שלשלישי. אמר רבי אבהו. צרכו לדבר שולחין ומביאין אותו משם. אמר רבי יוסי. מתניתין לא אמרה כן. אלא אפילו ישאל צריכין לו. אפילו שר צבא פיואב בן צרויה אין יוצא משם לעולם. שנאמר שמה. שם תהא דירתו כולי.

בי"ז

משנה: ומעלות היו שִׁכָּר ללוים דברי רבי יהודה. רבי מאיר אומר לא היו מעלות להן שִׁכָּר. וחוזר לשַׁרְרָה שהיה בה דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר לא היה חוזר לשַׁרְרָה שהיה בה: **הלכה:** [מעלות היו שִׁכָּר ללוים.] תני רבי יודה אומר. למחלוקת ניתנו. רבי יוסי אומר. לבית דירה ניתנו. ותייא דרבי יוסי קרבי יודה. ודרבי מאיר

7 b

È un **Hidush (creazione dal nulla)** ed è scritto nella Torah: “E fece parola Elok”im a Moshé dicendo: Io sono l’Eterno” (Ex. 2,6). Da dove si trae che è una cosa venuta fuori? Dal verso (Yeh. 20, 1-4) “E fece parola Elok”im con Yehoshuah dicendo: parla ai figli d’Israele dicendo, assegnate a voi le città di rifugio di cui vi parlai attraverso Moshé: perché vi fugga l’omicida involontario che abbia agito senza consapevolezza, e sia per voi rifugio dal vendicatore di sangue. L’omicida che vada in una di queste città si presenti alla porta d’ingresso della città esponga il caso agli anziani della città, e questi lo accoglieranno nella città e gli assegneranno un luogo nel quale risiedere presso di loro”

I Rabanan di Cesarea in nome di Rabbi Shilo , dissero che se egli era uno studioso, gli facevano una casa di riunione. Tre città separò Moshé al di là del Giordano, e quando pervennero in Eretz Israel, separarono altre tre città, e in futuro separeranno altre tre città come è detto tre+tre+tre cioè nove città. Abba Shaul dice: tre per tre sono nove e quelle tre addizionali fanno dodici città di rifugio. Rabbi Nehorai dice: tre+ tre +tre sono nove, altre tre addizionali sono dodici “e aggiungerete” (Yehoshuah 20,4) significa che furono aggiunte altre tre cioè quindici, è scritto (Num. 35,13) “delle città che avrete dato, sei avranno per voi funzione di rifugio”, che daranno rifugio tutte insieme, e quindi qui è detto, come insegna Rabbi Shemuel in nome di Rabbi Ahà: : cinque cose, furono perse nel secondo Santuario, che erano nel Primo Santuario. Esse erano il Fuoco, l’Arca, gli Urim i Tummim, l’olio di unzione e lo Spirito di Santità. Dice Abayè uno Studioso di Torah ha bisogno dei suoi beni di sostentamento, cioè un uomo che è qui un Saggio e va via, ad un posto dove gli danno onore, e se sa due cose, egli dice agli altri, ne so una. Rav Hunah dice: parla con linguaggio calmo, e con la sua mano destra la stende per ricevere. Qual è il senso di Rabbi Yudà, poiché il suo cuore è caldo, dice Rabbi Abahu tornò dopo che era morto il terzo (l’uccisore del Gran Sacerdote), dice Rabbi Abahu in tale caso di necessità, lo mandano e lo fanno tornare di là. Dice Rabbi Yossè che la Mishnah non dice così: persino un Israelita, come Yoav ben Zeruyà ufficiale dell’armata, , non può uscire come è scritto che lì sarà la sua dimora.

Halachah 2,7: Mishnah: Le salite erano un salario per i Leviti (date dalle città che avevano decretato la salita) secondo le parole di Rabbi Yehudah , ma Rabbi Meir dice che non erano salario per i leviti. E poi colui che era salito ritornava al suo lavoro in cui era prima, parole di Rabbi Meir, ma Rabbi Yehudah dice: non tornava al lavoro che aveva prima

Ghemarà: Insegna Rabbi Yudà: ci fu un diverbio: Rabbi diceva che il pagamento della salita spettasse alla suo luogo di abitazione, e l’opinione di Rabbi Yossè era come quella di Rabbi Yudà.

Rabbi Meir

8 a

כדעמיה. דתנינן. מעלות היו שְׂכָר ללוויים דברי רבי (מאיר) [יהודה]. רבי (יהודה) [מאיר] אומר לא היו מעלות שְׂכָר ללוויים. רבא בשם רב יודה רבי זעירא בשם מר עוקבא. אין מקדדיו אלא בהקבל שלחמשים אמה. רבי זירא בשם רב חסדא אומר. אין מקדדיו לא בערי הלויים ולא במקום עגלה ערופה. ותיא כמאן דאמר. אף אמה מגרש ואלפיים תחום שבת. ברם כמאן דמר. אף מגרש ואלפיים שדות וכרמים. כלום למדו לתחום שבת לא מתחום ערי לויים. לעיקר אין מקדדיו לטפילה מקדדיו. ומניין שלא יהו קוברין בערי הלויים. רבי אבהו בשם רבי יוסי בר חנינה. ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכושם ולכל חיותם: לחיים ניתנו ולא לקבורה ניתנו.

ג'א'

משנה: ואילו הן הלוקין הבא על אחותו ועל אחות אביו ועל אחות אמו ועל אחות אשתו ועל אשת אחיו ועל אשת אחי אביו ועל הנדה. אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט. אלמנה וגרושה חייבין עליה משום שני שמות. גרושה וחלוצה אינו חייב אלא משום שם אחד בלבד:

ג'ב'

משנה: הטמא שאכל את הקודש והבא אל המקדש טמא האוכל חלב ודם ונותר ופגול וטמא השוחט והמעלה בחוץ והאוכל חמץ בפסח. והאוכל והעושה מלאכה ביום הכיפורים והמפטם את השמן והמפטם את הקטורת והסך בשמן המשחה והאוכל נבילות וטריפות שקצים ורמשים. אכל טבל ומעשר ראשון שלא ניטלו תרומתו ומעשר שני והקדש שלא נפדו. כמה יאכל מן הטבל ויהא חייב. רבי שמעון אומר כל שהוא וחקמים אומרים פזית. אמר להן רבי שמעון אין אתם מודין לי באוכל (נבילה) [נמלה] פל-שהוא שהוא חייב. אמרו לו מפני שהיא כברייתא. אמר להן אף חיטה אחת כברייתא:

ג'ג'

משנה: האוכל ביפורים עד שלא קרא

8 a

Era della sua opinione. Come infatti la Mishnah diceva che le salite erano pagate come salario ai Leviti (pagate dalle città che avevano imposto la salita) secondo le parole di Rabbi Yudah. Ravà in nome di Rabbi Yudah , Rabbi Zerà in nome Mar Ukvah dicono: non si misurano le distanze salvo che con una fune di cinquanta cubiti. Rabbi Zerà in nome di Rav Hisdà dice: non si misurano le distanze nelle città dei Leviti., e nemmeno nel caso della vitella accoppiata. Si vada come dice Rabbi Zerà che vi sono i mille cubiti di spazio aperto e 2000 cubiti di per il limite sabbatico, e nessun limite alle città dei Leviti, perché non si misura il limite del dominio delle città dei Leviti, Da dove viene che non si misura? Rabbi Abahu in nome di Rabbi Yossè bar Hanina (Num. 35,5) Essi avranno le città per risiedervi mentre il terreno attorno servirà per le loro bestie, le loro proprietà la loro vita.

Cap. 3

Halachah 3,1: Mishnah: Questi sono coloro che verranno fustigati: chi si unisce sessualmente con sua sorella, alla sorella del padre, con la sorella di sua madre, con la sorella di sua moglie, con la sorella di suo fratello, e con la sorella della moglie di suo padre, con la donna mestruata, una vedova che si unisca con un Cohen Gadol, una divorziata o una Halitzah che si uniscano con un Cohen semplice. Una Netinea o una Mamzer che si uniscano con un israelita, per il Netineo, e il Mamzer, come per la vedova e la divorziata la colpa è su di loro, per due titoli, e una divorziata o una Halizà per un titolo solo.

Halachah 3,2: Mishnah: (verranno fustigati) chi mangia cose impure, o va al Santuario in stato di impurità, chi, impuro, mangi grasso proibito, un impuro che faccia la SHEHITA, uno che offre sacrifici di OLA' fuori dal Santuario, chi mangia HAMETZ di Pesach, chi mangia o fa lavoro di Kippur, chi compone l'olio di unzione, chi compone il sacro profumo, chi si unge con l'olio di unzione, . Chi mangia bestia morta da sé o sbranata, vermi o insetti, chi mangi TEVEL o MAASER a cui non è stata tolta la TERUMAH, oppure mangi seconda decima a cui non è sacrificio che non sia stato riscattato, . Quanto è necessario mangiare dal TEVEL per essere colpevoli? Rabbi Shimon dice una qualsiasi quantità, i HAKHAMIM dicono quanto un KEZAIT, dice loro Rabbi Shimon, non eravate d'accordo che chi mangia bestia morta da sé in qualsiasi quantità è colpevole? Dissero i Hakhamim: è una creatura. Disse Rabbi Shimon anche un chicco di grano è una creatura.

Halachah 3,3: Mishnah: Uno che mangi i Biccurim prima di dire la confessione (un arameo nomade era mio padre ecc.).

8 b

עליהן. קדשי קדשים חויז לקלעים. קדשים קלין ומעשר שני חויז לחומה. השוכר את העצם בפסח טהור הרי זה לוקה ארבעים. אכל המותר בטהור והשוכר בטמא אינו לוקה ארבעים:
ג'ד'

משנה: הנוטל אם על הפנים רבי יהודה אומר לוקה ואינו משלם. וחקמים אומרים משלם ואינו לוקה. זה הכלל כל מצוה בלא מעשה שיש בה קום ועשה אין סיביו עליה:
ג'ה'

משנה: הקורח קרחה בראשו והמקיף פאת ראשו והמשחית פאת זקנו והשורט שריטה אחת על המת סיב. שרט שריטה אחת על חמשה מתים או חמש שריטות על מת אחד סיב על כל אחת ואחת. על הראש שתיים אחת מקאן ואחת מקאן ועל הזקן שתיים מקאן ושתיים מקאן ואחת מלמטה. רבי אלעזר אומר אם נטלן כולן כאחת אינו סיב אלא אחת. ואינו סיב עד שישלנו במער. רבי לעזר אומר אפלו לקטו במלקט או ברהיטני סיב:
ג'ו'

משנה: הכותב כתובת קעקע כתב ולא קיעקע וקיעקע בדין ובכחול ובכל דבר שהוא רושם. רבי שמעון בן יהודה אומר, אינו סיב עד שישכתוב שם השם שנאמר וכתובת קעקע לא תתנו בכם אני ה':
ג'ז'

משנה: נזיר שהיה שומה בין כל היום אינו סיב אלא אחת. אמרו לו אל תשמה אל תשמה והוא שומה

8 b

la confessione (un arameo nomade era mio padre ecc.). cose santissime fuori dalle cortine del fuori delle cortine del Tempio, cose sacre semplici o seconda decima fuori delle mura di Yerushalaim, chi spezza un osso del sacrificio di Pesach puro, viene fustigato con quaranta frustate ma chi lascia una parte del sacrificio di Pesach impuro, o rompe un osso dell'agnello di Pesach impuro, non riceve le quaranta frustate.

Halachah 3,4: Mishnah: Chi prende (dal nido) la madre insieme ai figli, Rabbi Yehudah dice viene fustigato, e non manda più via la madre, i Hakhamim dicono, manda via la madre e non viene fustigato. Ogni Mizvah negativa che possa essere riparata da una Mizvah positiva, non si è colpevoli per essa.

Halachah 3,5: Mishnah: Chi si fa una tonsura della testa, chi taglia gli angoli dei capelli sulla sua testa, chi taglia gli angoli della sua barba, chi si fa un solo taglio per cinque morti, o cinque tagli su un solo morto, è colpevole per un solo taglio su cinque morti, o per cinque tagli su un solo morto, . è colpevole per ciascuno di essi. Sul capo vi sono due angoli uno di qua uno di là. Sulla barba vi sono cinque punti angolari: due di qua, due di là, uno inferiore . Rabbi Eliezer dice: se uno si rade tutti insieme, è colpevole solo per uno. Non è colpevole salvo se li taglia col rasoio. Rabbi Eleazar dice se li strappa tutti insieme non è colpevole che a un solo titolo; Rabbi Eliezer dice anche se li strappa con una pinza o con un RAHATINI è colpevole.

Halachah 3,6: Mishnah: Chi si fa una scritta intagliata è colpevole: se ha scritto ma non intagliato, se ha intagliato ma non scritto, non è colpevole a meno che non abbia scritto e intagliato. , sia con inchiostro sia con minio, e con qualsiasi cosa lasci un segno; Rabbi Shimon Ben Yehudah in nome di Rabbi di Rabbi Shimon dice: non è colpevole finchè non scriva lì il Nome come è detto: “Non fatevi scrittura intagliata su di voi, io sono HaShem”.

Halachah 3,7: Mishnah: Un nazireo che beveva tutto il giorno, vino è colpevole solo per una violazione, Se uno dice “non bere, non bere” e lui beve

9 a

חייב על כל אסת ואסת: הָיָה מִיִּטְמָא לְמִתִּים כְּלֵי־הַיּוֹם אֵינוֹ חַיִּיב אֶלָּא אַסְתָּ. אָמְרוּ לוֹ אַל תִּיטְמָא אַל תִּיטְמָא וְהוּא מִיִּטְמָא חַיִּיב
עַל כָּל אַסְתָּ וְאַסְתָּ הָיָה מְגַלַּח כָּל הַיּוֹם אֵינוֹ חַיִּיב אֶלָּא אַסְתָּ. אָמְרוּ לוֹ אַל תְּגַלַּח אַל תְּגַלַּח וְהוּא מְגַלַּח חַיִּיב עַל כָּל אַסְתָּ וְאַסְתָּ.
הָיָה לְבוּשׁ בְּכֵלָאִים כָּל הַיּוֹם אֵינוֹ חַיִּיב אֶלָּא אַסְתָּ. אָמְרוּ לוֹ אַל תִּלְבַּשׁ אַל תִּלְבַּשׁ וְהוּא פּוֹשֵׁט וְלוֹבֵשׁ חַיִּיב עַל כָּל אַסְתָּ וְאַסְתָּ:
ג'ח'

משנה: יֵשׁ חוֹרֵשׁ תֵּלֵם אֶחָד וְחַיִּיב עָלָיו מִשּׁוֹם שְׁמוֹנָה לְאוּיָן. הַחוֹרֵשׁ בְּשׂוֹר וְחַמּוֹר וְהֵן מוֹקֵדְשִׁים בְּכֵלָאִים בְּכָרֶם וּשְׁבִיעֵית וְיוֹם
טוֹב וְכֶהֵן וְנִזְיָר וְאַף בֵּית הַטּוֹמְאָה. חוֹנֵיָה בֵּן חֲכִינָאִי אוֹמֵר אַף הַלוֹבֵשׁ כְּלָאִים. אָמְרוּ לוֹ אֵינוֹ הַשֵּׁם. אָמַר לֵהֵן אַף לֹא הַנִּזְיָר הוּא
הַשֵּׁם:
ג'ט'

משנה: כַּמָּה מְלָקִין אוֹתוֹ, אַרְבַּעִים חֶסֶר אַסְתָּ. שְׁנַאָמַר בְּמִסְפַּר אַרְבַּעִים. מִנִּיָּן שֶׁהוּא סְמוּךְ לְאַרְבַּעִים. רַבִּי יְהוֹנָדָה אוֹמֵר אַרְבַּעִים
שְׁלֻמוֹת. נֹאִיכֵן הוּא לוֹקָה אֶת הַתְּרֵה בֵּין פְּתִיפּוּי:
ג'י'

משנה: אֵין אוֹמְדִין אוֹתוֹ אֶלָּא כַּמְפּוֹת הַרְאוּיוֹת לְהַשְׁתַּלֵּשׁ. אֲמַדוּהוּ לְקַבֵּל אַרְבַּעִים. לָקָה מִקְצַת וְאָמְרוּ שֶׁאֵינוֹ יָכוֹל לְקַבֵּל אַרְבַּעִים
פְּטוֹר. אֲמַדוּהוּ לְקַבֵּל שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה מִשְׁלָקָה אָמְרוּ יָכוֹל הוּא לְקַבֵּל אַרְבַּעִים פְּטוֹר. עֶבֶר עֲבִירָה שִׁישׁ בָּהּ שְׁנֵי לְאוּיָן אֲמַדוּהוּ אוֹמֵד
אֶחָד לוֹקָה וּפְטוֹר. וְאֵם לֹא לוֹקָה וּמִתְרַפָּא וְחוֹזֵר וְלוֹקָה:
ג'יא'

משנה:

9 a

È colpevole per ciascuna bevuta. Se si è reso impuro per i morti tutto il giorno, non è colpevole che per una sola volta. Se gli hanno detto “non ti rendere impuro, non ti rendere impuro”, e lui si rende impuro, è colpevole per ciascuna volta. SE va vestito tutto il giorno con Kilaim non è colpevole che una sola volta se gli hanno detto: “non vestirtene, non vestirtene” ed egli si spoglia e si veste di nuovo, è colpevole per ogni volta

Halachah 3,8 : Mishnah: C'è chi scavando un solo solco trasgredisce otto Mizvot negative. Chi ara con un bue e un asino insieme, che sono consacrati, se pianta Kilaim della vigna, o ara nell'anno settimo, o di giorno festivo, o se è un Cohen o un Nazireo , in una casa impura. Hananià Ben Lakashià dice: anche veste Kilaim Gli dicono: non appartiene a questo nome; Rabbi Hananià risponde loro: anche l'essere Nazireo non conterebbe a questo nome.

Halachah 3,9: Mishnah: Quante frustate davano? Quaranta meno una. Come è scritto (Deut. 25) nel numero di quaranta. In un numero prossimo a quaranta. Rabbi Yehudah dice: frustava quaranta frustate piene, e dove rive il colpo superfluo? Fra le spalle.

Halachah 3,10: Mishnah: Non lo stimavano. Solo gli davano frustate in numero divisibile per tre. Se aveva avuto tante frustate, e avevano detto (i giudici) che non ne poteva avere 40, andava libero. Se avevano valutato che ne poteva avere 18, e dopo averne avute diciotto, valutavano che ne poteva avere 40, va libero. Se aveva trasgredito con un a trasgressione he viola due Mizvot negative, valutavano come se fosse una Lo frustavano e usciva libero. Altrimenti lo si frustava, lo si lasciava guarire e si tornava a frustare

9 b

ג'י"א

משנה: פיצד מלקין אותו כופת שתי ידיו על העמוד הילך והילך וסזן הפנסת אוזו בבגדיו אם נקרעו נקרעו ואם נפרמו נפרמו. עד שהוא מגלה את לבו והאבן נתונה מאחוריו. סזן הפנסת עומד עליה ורצועה של עגל בידו כפולה אחד לשנים ושנים לארבעה ושתי רצועות עולות ויורדות בה: ידה טפח ורחבה טפח ומנעת על פי כריסו. ומכה שליש מלפניו ושתי ידות מאחוריו. ואינו מכה אותו לא עומד ולא יושב אלא מוטה, שנאמר והפילו השופט והכהו לפניו וגו'. והמכה מכה בידו אחת בכל כחו: והקורא קורא אם-לא תשמר לעשות את-פל-דברי התורה וגומ'. והפלא יי את-מפודה וגו', וחוזר לתחלת המקרא. ואם מת פסת ידו פטור. הוסיף לו רצועה אחת נמת הרי זה גולה על ידו. נתקלקל בין פריעי בין פמים פטור. רבי יהודה אומר האישי פריעי והאשה פמים:

ג'י"ב

משנה: כל חייבי כריתות שלקו נפטרו ידי כריתתן שנאמר ונקלה אחיה לעיניו. משלקה הרי הוא כאחיה דברי רבי חנניה בן גמליאל. ומה אם העובר עבירה אחת נפשו ניטלה עליה. העושה מצנה אחת על אחת כמה וכמה שתינתן לו נפשו. רבי שמעון אומר ממקומו הוא למד שנאמר ונכרתו הנפשות העושות מקרב עמם. ואומר אשר יעשה אתם האדם נחי בהם. הא פל-היושב ולא עבר עבירה נותנין לו שחר פעושה מצנה. רבי שמעון ברבי אומר הרי הוא אומר רק חזק לבלתי אכל הדם פי הדם הוא הנפש. ומה אם הדם שנפשו של אדם חתה ממנו הפורש ממנו מקבל שחר. גזל נעירות שנפשו של אדם מתאנה להן ומחמתן הפורש מהן על אחת כמה וכמה שיזכה לו ולדורותיו ולדורות דורותיו עד סוף כל הדורות:

9 b

Halachah 3,11: Mishnah: In che modo si frustavano (i condannati)? Si legavano le due mani su una colonna, e di qua e di là e un servitore della comunità lo afferrava per i vestiti, se si strappavano si strappavano, se si laceravano si laceravano, finché non si denudava il cuore, ; si poneva una pietra dietro di lui, su cui sale il servo della comunità, e aveva una striscia di pelle nella sua mano, piegata in due parti e le parti piegate in quattro.; altre due strisce salivano e scendevano in essa. Il suo manico era lungo un palmo e la striscia era larga un palmo, e la sua cima arrivava fino al ventre, e frustava un terzo dei colpi davanti e due terzi da dietro, non lo picchiava né in piedi né seduto, ma curvo come è scritto (Zac. 13,6) “il giudice lo butterà giù”. E (Deut. 25, 2) “Il giudice lo farà colpire di fronte a lui, in proporzione della sua colpevolezza, fino a quaranta volte lo si potrà colpire” . Lo colpirà con una mano sola, con tutta la sua forza. Il giudice lettore rileggeva dalla Torah (Deut. 25, 58-59) “Se tu non osserverai e metterai in pratica tutte le parole di questa Torah che sono scritte in questo libro, per temere questo Nome onorato e tremendo, il Signore conterà le battiture tue le battiture della tua discendenza” poi ritornava recitare dall’inizio “se non osserverai per mettere in pratica” conterà il Signore le battiture tue e le battiture ecc.” Se moriva sotto le battiture, era assolto, se (colui che fustigava) ne aggiungeva (anche una) battitura, e moriva il fustigato, il fustigatore doveva andare in esilio. Se evacuava sia feci che urina, era assolto, Rabbi Yehudah dice: “l’uomo le feci, la donna l’urina”.

Halachah 3,12: Mishnah: Tutti i meritevoli di KARET che subiscono la flagellazione, sono liberati così dal KARET, come dice la Scrittura (Deut. 25,3) “Perché non sia diminuito tuo fratello davanti ai tuoi occhi”. Dopo essere stato flagellato, egli è tuo fratello. Così dice Rabbi Hanania Ben Gamliel: se uno compie un delitto, toglie la sua vita per esso, se uno compie una buona azione, tanto più gli si dà vita. Dallo stesso testo si può imparare (Lev. 18,29) “saranno recise queste persone che hanno fatto ecc. “ed è scritto anche (Lev. 18,8) “tramite le leggi che osserva e vive in loro”. Vale adire, chiunque si astiene e non fa una trasgressione, saranno date a lui premio per avere fatto Mizvah. Rabbi Shimon figlio di Rabbi diceva, (Deut. 12, 23) “ solo sii forte e non mangiare il sangue perché il sangue è la vita”. Quindi chi si separa dal sangue da cui l’anima prende una parte (di vita), riceve premio. Le ruberie e le trasgressioni sessuali che rendono infimo l’uomo, chi se ne separa acquista merito per sé e per la sua generazione, e i suoi discendenti fino alla fine.

9 b*

גי'ר"ג

משנה: רבי חנניה בן עקשיה אומר רצה הקדוש ברוך הוא לזכות ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות שנאמר יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

הלכה: [רבי חנניה בן עקשיה אומר רצה הקדוש ברוך הוא וגו'. מפני מה מכנים שמו של הקדוש ברוך הוא וקורין אותו מקום לומר שהוא מקומו של עולמו ואין עולמו מקומו. רבי חנניה בשם רבי אימי כתוב מעונה אלהי קדם לומר שהוא מעונו של עולמו ואין עולמו מעונו. רבי יוסה בן חלפתה אמר כתוב ויאמר יי הגה מקום אתי לומר שהוא מקומו של עולמו ואין עולמו מקומו. אמר רבי יצחק כתיב יי כם סיני בקדש: לא מסתברה אלא קודש בסיני. לומר שהוא מקומו של עולמו ואין עולמו מקומו. אמר רבי יודן לגיבור שהוא רוכב על הסוס וכיליו משופעים הלה הלה לא שהסוס סובל את הגיבור אלא שהגיבור הוא סובל את הסוס. אמר רבי אקא כתיב יי חפץ למען צדקו למען צדקו בשביל לזכותה אמרתי לה. זכינו להשלים בשלום נזכה ונחיה להשלים ללמד וללמד את כל ש' סדרי משנה בשלום אמן ברוך יי לעולם אמן ואמן ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד]

9 b*

Halachah 3,13: Mishnah: Rabbi Hananià Ben Akashià dice: Volle Kadosh Baruch Hu rendere meritevole Israele, perciò moltiplicò per loro la Torah e le Mizvot, come è detto (Is. 42,21) “HaShem, per portare la sua giustizia desidera ingrandire la Torah e renderla forte”.

Ghemarà: Rabbi Hananià Ben Akashià dice: volle Kadosh Baruch Hu ecc. Perché poniamo come uno dei nomi di Kadosh Baruch Hu “IL LUOGO”? Per dire che è il luogo del mondo e il mondo non è il suo luogo. Rabbi Hunah per nome di Rabbi Immì dice: chiamiamo “Kadosh Baruch Hu “residenza” in quanto Egli è la residenza del mondo e il mondo non è la Sua residenza. Rabbi Yossè B. Rabbi Halafta dice: è detto “ecco il Luogo con Me” per dire che Egli è il Luogo del mondo , e il mondo non è il suo luogo. Dice Rabbi Yizchak è scritto: HaShem è in loro il Sinai nella Santità. Non immaginate che sia il Santo sul Sinai. Vuol dire che Egli cavalca il forte come l’eroe cavalca il cavallo. Dice R. Yudan: le Sue espressioni sono nascoste, non è il cavallo a cavalcare il cavaliere, ma è l’eroe che cavalca il cavallo. Dice Rabbi Ahà: è scritto: “HaShem vuole la sua Giustizia” per la tua giustizia, perché per il tuo merito ti è detto: meritiamo di completare nella pace, meritando di completare lo studio della Torah e ciascuno dei molteplici segreti della Torah sono nella Pace.

Benedetto il Suo Nome Glorioso per sempre Amen

TAM VENISHLAM